

Liahóna

ÍGY tanulmányozd
mélyebben A
Mormon könyvét

5, 34, 38

A szolgálattétel
nem csupán
„egy újabb
tennivaló” 8

BALLARD ELNÖK:

Az Úr keze készítette fel a
világot a visszaállításra 12

Gyermekek és fiatalok:

Egyházi vezetők válaszai
9 kérdésre 20

A fiatalok segítése céljaik
elérésében 26

ITT
VAN AZ
EGYHÁZ

Németország

Lipcse

ág

1519-ben Lipcsében Luther Márton olyan vitába szállt, amely megerősítette a protestáns reformációt, segítve ezzel a világ felkészítését a visszaállításra.

Íme néhány tény Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházáról a mai Németországban:

Cövekek száma
(köztük egy lipcsei
központú)

14

3

KIRCHE
JESU CHRISTI
DER LETZTEN
TAGE

A missziók száma

Templomok száma

2

Az országban élő
egyháztagok száma

39 917

Gyülekezetek és
egyházközösségek
száma

152

1843 Darmstadtban megalakul az első gyülekezet.

1961 Megszerveznek három cövet.

1985 Felszentelik a Freiberg templomot az akkori Kelet-Németországban. 2016-ban szentelik újra.

2019 Októberben újraszentelik a Frankfurt templomot.

Izráel egybegyűjtése a
szolgálattevékenység keresztl

8

Gyermekek és
fiatalok: Erős kezdés

20

Az Úr így készítette elő a világot
a visszaállításra

M. Russell Ballard elnök

12

A felnövekvő
nemzedék ösztönzése

Wendy Ulrich

26

A jövőbe tekintve, a múltra támaszkodva

A világ zöme számára az újév a jövő átgondolásának ideje, de egyúttal a múltbeli tanulságok levonásáé is. Itt, a megtett utunk és a még előttünk álló út kereszteződésénél növekedési lehetőségeket találunk.

Ennek szellemében ez a lapszám néhány izgalmas jövőbeni változást ismertet, miközben a múltunk felfedezésére is hív, hogy megértsük, mi a szerepünk mindabban, ami következik.

Az idei évben emlékezünk meg az első látomás 200. évfordulójáról. Az Első Elnökség és mások egy sor olyan cikket állítottak össze, amelyek megvizsgálják a múltunkat, és segítenek nekünk a jövőnk alakításában. Ebben a hónapban M. Russell Ballard elnök, a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke segít megértenünk a helyünket Isten királysága jelenleg is zajló visszaállításában, valamint az Ő azon erőfeszítéseiben, hogy felkészítsen bennünket a második eljövételre (lásd 12. oldal).

Ez a lapszám a jövőbe tekintve az egyház új, a gyermekeket és fiatalokat támogató erőfeszítéséhez is forrásokkal szolgál (lásd 20. és 26. oldal), valamint újtárá indítja a családoknak és egyéneknek szóló Mormon könyve-tanfolyamot (lásd 34. és 38. oldal) A fiataloknak szóló tartalmunk a fiatalok új mottóját mutatja be (lásd 56. és 60. oldal).

Reményeink szerint a *Liahóna* továbbra is értékes forrásanyagként fog szolgálni az otthonközpontú evangéliumtanulmányozásod támogatásához, miközben a múltbeli eredmények által hajtva együtt haladunk előre.

Adam C. Olson

Vezető szerkesztő

Tartalomjegyzék

- 5 Meglátások a Mormon könyvből**
Kicsoda Jézus Krisztus? 🕒
- 6 A hit képmásai**
Rachel Lighthall – USA, Kalifornia 🕒
A hite segítette abban, hogy egy pusztító tűzvész közepette is felismerje Isten kezét.
- 8 Szolgálati tantételek**
Izrael egybegyűjtése a szolgálati tételén keresztül
Tudd meg, hogyan illeszkedik a szolgálati tétel az Izrael egybegyűjtésére vonatkozó próféta tanácsához.
- 12 Az Úr így készítette elő a világot a visszaállításra**
Írta: M. Russell Ballard elnök
A történelem során számos újítás képezte az Úr tervének részét.
- 20 Gyermek és fiatalok: Erős kezdés**
Egyházi vezetők válaszolnak a kérdéseidre.
- 26 A felnövekvő nemzedék ösztönzése**
Írta: Wendy Ulrich
Fontold meg ezt a négy útmutatást, amikor a gyermekeidnek segítesz a céljaik kitűzésében és elérésében.
- 30 Utolsó napi szentek történetei** 🕒
Egy lány rátalál a bizonyágtárolójára; a templomi keresztelek összehoznak egy családot; kölcsön tanács visszajár és békét hoz; tragédiából lehetőség.
- 34 Jó tudni – de nem elég**
Írta: Steven C. Harper
Ismerd meg azokat, akik találkoztak a Mormon könyv tanúival.
- 38 Jöjj, kövess engem: Mormon könyve** 🕒
Ezeket a heti cikkeket arra használhatod, hogy idén mélyebben tanulmányozd a Mormon könyvet.

🕒 Rövid olvasmányok

A borítón:
Fényképezte:
Christina Smith

Rovatok

Fiatal felnőtteknek

42

A hibák hozzátartoznak az élet-hez, de nem kell meghatározniuk minket. **A Szabadító szeret bennünket**, és segíteni fog megváltoznunk. Fiatalkor történeteit olvashatjátok arról, hogy **a bűnbánat áldás.**

Fiataloknak

50

Tudd meg, hogy miért pont **neked szól a Gyermek és fiatalok**; a Fiatal Nők és a Fiatal Férfiak Általános Elnökségei számolnak be **a fiatalok idejéről**; egy misszionárius szabadon enged **a Mormon könyv hatalmát.**

Gyermekeknek

Jóbarát

Örüljünk együtt a becses Mormon könyvének! Olvass a mongóliai egyháztagokról. Tudd meg, hogyan **fejlődhetsz úgy, ahogy Jézus fejlődött.**

NYOMTATÁSBAN MEG NEM JELENŐ JANUÁRI CIKKEK

**Már akkor is vezérelt a Lélek,
amikor még nem is tudtam***Írta: Raisa Schreiter*

Egy braziliai fiatal felnőtt nő ráébred, hogy annak idején a Lélek érzése vezette őt arra, hogy az egyházhoz csatlakozzon.

**Visszatérés az ösvényre a nem
tervezett terhességem után***Írta: Jori Reid*

Egy az USA Delaware államából származó fiatal felnőtt nő a Krisztushoz visszavezető utazásáról mesél.

Az örökkévalóságot választani*Írta: Evita Alabodi*

Egy belgiumi fiatal felnőtt nő története a bűnbánatról és az önmagának való megbocsátásról.

**Hogyan nyitotta meg előttem a
mennyekeket a Mormon könyve***Írta: Jessica Patterson Turner*

Egy fiatal felnőtt nő elmondja, hogyan tette őt jobbá a Mormon könyve: Egy másik tanúbizonyság Jézus Krisztusról.

BŐVEBBEN

Az Evangéliumi könyvtár alkalmazás, valamint a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldal a következőkre kínál lehetőséget:

- Megtálalható a legfrissebb lapszámot.
- Megtekinthetsz nyomtatásban nem elérhető tartalmakat.
- Visszakereshetsz korábbi lapszámokat.
- Beküldheted a történeteidet, és írhat szíjjelzést.
- Előfizethetsz magadnak vagy ajándékként.
- Digitális eszközök segítségével jobbá teheted a tanulmányozásodat.
- Megoszthatod a kedvenc cikkeidet és rövidfilmjeidet.
- Cikkeket tölthetsz le és nyomtathatsz ki.
- Meghallgathatod a kedvenc cikkeidet.

LÉPJ KAPCSOLATBA VELÜNK

A kérdéseidet vagy visszajelzésedet küldd el ímélben a liahona@ChurchofJesusChrist.org címre.

Küldj be hitet tápláló történeteket a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon vagy a következő levelezési címre:

Liahona, floor 2350 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA**2020. JANUÁR XXVIII. ÉVFOLYAM 1.
SZÁM LIAHONA 16716 135**

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Kvóruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Randy D. Funk

Tanácsadók: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója:

Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens:

Camila Castrillón

Alkotói és szerkesztői csoport: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Nelson Gonzalez

Fordítás: Mecseri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online Store internetes áruház: store.ChurchofJesusChrist.org

Az előfizetés éves díja: 5 euró

Kéziratok és kérdések a Liahona. ChurchofJesusChrist.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben: liahona@ChurchofJesusChrist.org

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő

nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlamia, bolgár, cseh, dán, észt, fülzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2019. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahonában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: January 2020 Vol. 28 No. 1. *Liahona* (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

KICSODA JÉZUS KRISZTUS?

IZRÁEL SZENTJE

TEREMTŐ

SZABADÍTÓ

ISTEN BÁRÁNYA

ISTEN FIA

Egyszülött Fiú

MEGVÁLTÓ

MESSIÁS

JÓ PÁSZTOR

„Íme, keskeny az út az ember számára, de egyenes irányban fekszik előtte, és a kapu őrzője **IZRÁEL SZENTJE**; és ő nem tart ott szolgát” (2 Nefi 9:41).

„És Jézus Krisztusnak fogják hívni, Isten Fiának, az ég és föld Atyjának, minden dolog **TEREMTŐ-JÉNEK** a kezdettől fogva” (Móziás 3:8).

„...ha úgy léssen, hogy hisztek Krisztusban, és megkeresztelkedtek, először vízzel, majd tűzzel és a Szentlélekkel, követvén **SZABADÍTÓNK** példáját..., akkor jó lesz nektek az ítélet napján” (Mormon 7:10).

„... **ISTEN BÁRÁNYA** az Örökkévaló Atya Fia és a világ Szabadítója; és... minden embernek hozzá kell jönnie, különben nem szabadítható meg” (1 Nefi 13:40).

„...mivel testben lakozik, **ISTEN FIÁNAK** fogják hívni” (Móziás 15:2).

„Aki... bűnbánatot tart és nem keményíti meg a szívét, az **EGYSZÜLÖTT FIAM** által jogot formál majd az irgalomra, így megbocsáttatnak a bűnei” (Alma 12:34).

„Tudom..., hogy megváltattál, **MEGVÁLTÓD** igazlelkűsége miatt; mert láttad, hogy az idő teljességében eljön, hogy szabadulást hozzon az embereknek” (2 Nefi 2:3).

„[Lehi] bizonyosságot tett, hogy azon dolgok, amiket látott és hallott, és azon dolgok is, amiket a könyvben olvasott, világosan kijelentették egy **MESSIÁS** eljövételét” (1 Nefi 1:19).

„...a **JÓ PÁSZTOR** hív benneteket; igen, és a saját nevén hív benneteket, mely Krisztus neve” (Alma 5:38).

Rachel Lighthall

Amerikai Egyesült Államok, Kalifornia

Ha az ember körüljárja a Rachel egykori lakhelyéből megmaradt hamut és törmeléket, nyilvánvalóvá válik számára a pusztulás mértéke. Ami azonban még a kaliforniai Paradise városát megsemmisítő tűz után is nyilvánvaló, az Rachel hite, amikor arról beszél, hogy miként tapasztalta meg Isten kezét az életében.

RICHARD M. ROMNEY, FÉNYKÉPÉSZ

Aki hisz Istenben, mind meglátta az Ő kezét ebben a tűzvészben. Valószínűleg lehetetlen lenne bárki előtt is egyetlen óriási csoda által bebizonyítani Isten létezését, ám Isten vagy egymillió apró csodát vitt véghez itt, Paradise-ban. Ha az ember hisz Istenben, mindenütt láthatja a keze nyomát. Habár azóta is sok a kihívás, ám egyúttal a csoda is. Isten segített nekünk, hogy pontosan azt tanuljuk meg, amire szükségünk van.

Isten éveken át munkálkodott rajtam, hogy felkészítsen erre a helyzetre. Voltak más „katasztrófák” az életemben, amelyek segítettek felismernem, hogy Isten gyönyörűen mutat iránymutatást az életemnek.

Nincs olyan általam átélt nehézség, amelynek ne lenne tökéletes és gyönyörű célja és jelentése. Észrevettem, hogy amikor engedtem Istennek, hogy tanítson, akkor mindig tanultam a kihívásaimból. Isten azért engedi átélünk ezeket a kihívásokat, hogy képessé váljunk bízni Őbenne és szeretni Őt. Tudom, hogy amikor nehézségre fordulnak a dolgok, Ő mindig ott van.

TUDJ MEG TÖBBET!

Ismerd meg részletesebben Rachel hitbéli utazását, többek között további fényképeken keresztül, ennek a cikknek az Evangéliumi könyvtárban vagy online, a **ChurchofJesusChrist.org/go/1206** oldalon olvasható változatában.

A **ChurchofJesusChrist.org/go/1207** oldalon Russell M. Nelson elnök mesél arról, amikor a kaliforniai Paradise-ban történt tűzvész áldozataival találkozott, és elmondja, hogy mi az, ami a legfontosabb az életben.

Szolgálattételi tantételek

IZRÁEL EGYBEGYŰJTÉSE A SZOLGÁLATTÉTELEN KERESZTÜL

A szolgálattétel lehetőséget ad az Izráel egybegyűjtésére vonatkozó prófétai tanács követésére.

Russell M. Nelson elnök arra kért bennünket, hogy segítsünk Izráel egybegyűjtésében: ez „a legfontosabb dolog, ami ma a földön zajlik”¹.

Azok számára, akik szeretnének részt venni Izráel egybegyűjtésének e munkájában, a szolgálattétel csodás lehetőségnek bizonyulhat. Mivel az Úr szabadító munkájának minden része összefügg, a szolgálattétel egy sugalmazott mód az életek megváltoztatására. Akár kevésbé tevékeny egyháztagoknak nyújtunk szolgálattételt, akár arra kérjük őket, hogy segítsenek nekünk, amikor a felekezetünkön kívüli embereket szolgálunk, a szolgálattétel lehetőségeket biztosít Izráel egybegyűjtésére.

Egymás terheit viselni

„A juhainknak esetleg fájdalmaik vannak, elvesztek vagy szándékosan elkóboroltak, s pásztorukként elsőként láthatjuk meg a szükségleteiket. Ítékezés nélkül meghallgathatjuk és szerethetjük őket, és a Szentlélek tisztánlátásának útmutatásával reményt és segítséget nyújthatunk. – Bonnie H. Cordon²

„Csendben figyeltem a reggel 7 órasi, hazafelé tartó repülőjáraton mellettem ülő nőt. Még felszállás előtt rendelt egy alkoholtartalmú italt, és amikor megkérdezte, hogy nős vagyok-e, elkezdtek felgyülemelni bennem az **elítélő vélemények** vele kapcsolatban.

»Igen, négy gyermekem és négy unokám van« – válaszoltam bizonyos mértékű büszkeséggel.

Ekkor elmondott valamit, ami mindent megváltoztatott. A férje az előző napon hunyt el, miután öt napon át kómában volt. Bár ő maga is sürgősségi ellátásban dolgozó orvos volt, nem tudta megmenteni a férjét, aki a nyaralásuk alatt esett össze.

Elszégyelltem magam, amiért ekkora bakot lőttem az elszármazással. Mit mondhatnék neki? Miközben összeszedtem magam, éreztem, hogy Mennyei Atya **kitölti a Lelkét**, hogy szolgálattételt nyújthassak ennek a nőnek, és megoszthassam vele az evangélium néhány becses igazságát.

Megtudtam, hogy bár nem jár egyetlen egyházba sem, hisz Jézus Krisztusban, és olvassa a Bibliát. Arra a kérdésemre, hogy mit tud Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházáról, azt felelte, hogy nagyon keveset. Megosztottam vele egy általános konferenciai beszédet Richard G. Scott eldertől (1928–2015) A házasság örökkévaló áldása címmel, majd **bizonyságot tettem** az örökkévaló családokról és arról, hogy Mennyei Atya mindegyikünket személyesen ismer és szeret. Kiderült, hogy Hawaiiira tart, ahol felnőtt, úgyhogy arra **biztattam**, hogy keresse fel a Hawaii Laie templomot.

A Salt Lake City-i repülőtéren intettünk búcsút egymásnak. Nagyon hálás vagyok, amiért a hibáim ellenére is az Úr eszköze lehettem abban, hogy felkaroljak egy nőért, akinek szeretetre és vigaszra volt szüksége.”

John Tippetts, USA, Utah

KIEMELT TANTÉTELEK

„Elítélő vélemények”

Ha elhamarkodottan alkotunk ítéletet, az meggátolhatja, hogy meglássuk valakiben az isteni lehetőséget (lásd Máté 7:1).

„Kitölti a lelkét”

Bízz Isten ígéletében, miszerint meg fogja adni nekünk, amit az adott pillanatban mondanunk kell (lásd Tan és szövetségek 100:5–6).

„Megtudtam”

Érdeklődj mások meggyőződése felől, hallgasd őket együttérzéssel, és viszonyulj tisztelettel a meggyőződésükhöz.

„Bizonyságot tettem”

Keresd az alkalmakat, amikor megoszthatod a bizonyságodat arról, ahogy az Úr a te életedben munkálkodik (lásd Móziás 24:14).

„Biztattam”

Kérd meg az illetőt az igazság szerint való cselekvésre, hogy a Szentlélek bizonyságot tehessen neki (lásd János 7:17; Moróni 10:5).

KIEMELT TANTÉTELEK

„Allergiás volt a kutyákra, mégis minden hónapban meglátogatott”

Hogyan tudod kimutatni, hogy többen törődsz azokkal, akiknek szolgálattételt nyújtasz, mint egyéb dolgokkal? (Lásd Tan és szövetségek 121:44.)

„Kérdések”

A megfelelő kérdések feltevése segíthet az önvizsgálat elindításában. Ne feledd, hogy a szolgálattételünknek a baráti találkozáson túlmutató célja van!⁴

„Várt rám”

Mindenki érezze azt, hogy szívesen látják (lásd 3 Nefi 18:32)!

„Mellettem a visszaúton”

A támogatásunk jelentős hatással lehet azokra, akik botladozva haladnak a Szabadítóhoz és a gyógyuláshoz vezető úton (lásd Zsidók 12:12–13).

A visszatérő egyháztagok megmentése

„Ha a szeretet a mozgatórugó, akkor csodák történnek majd, mi pedig módot fogunk találni arra, hogy behozzuk »eltűnt« nővéreinket és fivéreinket Jézus Krisztus evangéliumának mindent magába fogadó ölelésébe.” – Jean B. Bingham³

„Amikor a férjemmel másik városba költöztünk, már legalább hat éve nem voltam tevékeny az egyházban. Az új helyen meglátogatott a segítőegyleti elnök, és megkérdezte, hogy elküldhet-e hozzám egy nővért látogatni. Beleegyeztem, bár tartottam is egy kicsit tőle. Ez a nővér **allergiás volt a kutyákra, mégis minden hónapban meglátogatott** – márpedig nekem egy igencsak bújós kutyám van! A szolgálattétele két éven át folytatódott, és óriási hatást gyakorolt rám.

Bár a látogatásai tisztán baráti jellegűek voltak, időnként olyan **kérdések** is elhangzottak a szájából, amelyek lelki beszélgetéseket eredményeztek kettőnk között. Ezekről egy kicsit kényelmetlenül éreztem magam, ugyanakkor arra indítottak, hogy eldöntsem, továbblépek-e az evangéliumban, vagy egy helyben maradok. Küzdelmes volt meghoznom a döntést, de azt választottam, hogy találkozom a misszionárius nővérekkel.

Aznap, amikor hat év után először mentem úrvacsorai gyűlésre, féltem belépni. Amikor bementem az épületbe, a szolgálattelvő nővérem ott **várt rám**, és bekísért a kápolnába. A végén kikísért az autómhoz, és megkérdezte, hogy miben segíthetne a leginkább most, ahogy egyre közelebb kerülök a Szabadítóhoz.

A szolgálattelvő nővéremtől kapott idő és szeretet segített visszavezetni engem a tevékeny egyházi létbe, és az erőfeszítéseit a valaha kapott legnagyobb ajándékaim közt tartom számon. Annyira hálás vagyok, hogy ott volt **mellettem a visszaúton**, amely a Szabadító egyházába vezetett!”

Név a szerkesztőségben, Kanada, Brit Columbia

Szolgálattétel és egybegyűjtés

„Bármely módon, amely természetesnek és mindennapinak érődik számodra, oszd meg az emberekkel, miért fontos neked Jézus Krisztus és az Ő egyháza. [...]

A te dolgod az, hogy megoszd, ami a szívedben van, és a hitelveid szerint élj.” – Dieter F. Uchtdorf⁵

A szolgálattétel és az evangélium megosztása kéz a kézben jár. Íme néhány módja annak, ahogy egybegyűjthetjük a barátainkat és a felebarátainkat, miközben szolgálattételt nyújtunk – vagy éppen szolgálattételt nyújthatunk, miközben egybegyűjtjük a barátainkat és a felebarátainkat:

- **Szolgáljatok együtt!** Keresd az alkalmakat, hogy elhívd magaddal egy barátodat vagy felebarátodat, hogy szolgálattételt nyújtsatok valakinek a szükségleteiben. Kérd meg őt, hogy segítsenek neked ételt készíteni egy kismamának, kerti munkát végezni egy idős szomszédnál, vagy kitakarítani egy beteg ember házát.
- **Tanítsatok együtt!** Érdemes lehet megkérned az egyik az egyházba ritkán járó barátodat vagy ismerősedet, hogy a misszionáriusok nála taníthassanak egy érdeklődőt, vagy hogy segítsen neked egy nálad tartandó tanításban, vagy pedig menjen el veled egy másnál tartandó tanításra.

- **Karolj fel másokat!** Amellett, hogy szolgálattételt nyújtasz azoknak, akikhez kijelöltek, felkarolhatsz másokat is, amikor szükségletet tapasztalsz. Ajánld fel, hogy elviszed őket az egyházi gyűlésekre. Hívd meg a gyerekeiket ifjúsági vagy elemis tevékenységekre. Hogyan tudnál még szolgálattételt nyújtani és egybegyűjteni?
- **Használd az egyház által biztosított forrásanyagokat.** Az egyház sokféle forrásanyagot biztosít a tagjainak, hogy ezzel is segítsen nekik az evangélium megosztásában. Ha ötleteket szeretnél meríteni ahhoz, hogy miként gyűjthetjük egybe Izráelt a helyi közösségeinkben, átlapozhatod az Evangéliumi könyvtár alkalmazás Misszionárius részét, angol nyelven megnézheted a Come and See rövidfilmeket (ChurchofJesusChrist.org/go/12011), és ellátogathatsz a ComeUntoChrist.org oldalra is. ■

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysége. (Világmeretű áhítat fiataloknak, 2018. jún. 3., HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.)
2. Bonnie H. Cordon: Pásztorrá válni. *Liahóna*, 2018. nov. 76.
3. Vö. Jean B. Bingham: A Szabadító módján való szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 106.
4. Lásd Szolgálattételi tantételek: A szolgálattételünkben beálló változások célja. *Liahóna*, 2019. jan. 8–11.
5. Dieter F. Uchtdorf: Misszionáriusi munka: megosztani, ami a szívetekben van. *Liahóna*, 2019. máj. 17.

A VILÁGOSÁG ÉS A SÖTÉTSÉG ERŐI. KÉSZÍTETTE WARREN LUCH.
AZ EGYHÁZTÖRTÉNETI MÚZEUM JÓVOLTÁBÓL.
A SZENT LIGETRŐL KÉSZÜLT FÉNYKÉP: TROY CORBETT

Írta: M. Russell Ballard elnök

a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke

AZ ÚR *így készítette elő a világot* A VISSZAÁLLÍTÁSRA

Az Úr számtalan módon készítette elő a világot az Ő evangéliumának visszaállítására, hogy az megáldja az egyéneket, a családokat, a közösségeket, az országokat és a világot.

Az Úr jóval azelőtt előkészítette a világot Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítására, hogy az Atya és a Fiú, 1820-ban megjelent volna Joseph Smithnek. Az Úr előkészületei az Ő evangéliuma teljességének utolsó napi visszaállítására tulajdonképpen már a föld teremtése előtt megkezdődtek.

Az 1918. októberi, a Tan és szövetségek 138. szakaszaként ismert kinyilatkoztatásból, melyet Joseph F. Smith elnök (1838–1918) kapott, megtudjuk, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza korai vezetői, „és más kiváló lelkek [is számosan] visszatartattak, hogy az idők teljességében jöjjenek elő, és részt vegyenek a nagyszerű utolsó napi munka alapjainak lefektetésében” (Tan és szövetségek 138:53; kiemelés hozzáadva).

Smith elnök látta, „hogy ők is ott voltak azon nemesek és nagyok között, akik kezdetben kiválasztattak” (Tan és szövetségek 138:55). Hozzátette, hogy „sokan másokkal együtt részesültek első oktatásukban a lelkek világában, és felkészültek arra, hogy előjöjjenek az Úr által jónak látott időben, és dolgozzanak szőlőskertjében az emberek lelkének megszabadulásáért” (Tan és szövetségek 138:56; kiemelés hozzáadva).

A föld megteremtését követően az ősi próféták a világ „eleitől fogva” szóltak, énekeltek, álmodtak és jövendöltek arról, hogy „újja teremtetnek mindenek” (Apostolok cselekedetei 3:21; lásd még Lukács 1:67–75).

Az egyik legfontosabb módja annak, ahogy az Úr előkészítette a világot a visszaállítás-ra, egy olyan kézirat-forradalom volt, amely egybeesett a papirusz és a pergamen feltalálásával és használatával. Lent: A legrégebbi fennmaradt újszövetségi kézirat papiruszra írt oldala.

Brigham Young elnök (1801–1877) a következőket jegyezte meg, kifejezetten Jézus Krisztus egyháza visszaállításának első prófétájáról szólva: „Az Úr rajta tartotta a szemét [Joseph Smithen], és az ő apján, és az apja apján, valamint az őseiken egészen Ábrahámig, és Ábrahámig az özönvízig, és az özönvíztől Énóig, és Énóktól Ádámig visszamenőleg. Figyelte ezt a családot és e vér keringését annak forrásától e férfi születéséig. [Joseph Smith] előre elrendelték az örökkévalóságban, hogy eme utolsó adományozási korszak felett elnököljön.”¹

Most, hogy az idén az első látomás 200. évfordulóját ünnepeljük, helyénvaló lehet felidézni azt a számos nőt és férfit, akiket az évszázadok során az Úr sugalmazott, miközben előkészítette a világot arra a visszaállításra, amely akkor vette kezdetét, amikor az Atya és a Fiú 1820-ban megjelent a megbocsátást és útmutatást kereső ifjú Joseph Smithnek.

Amint visszatekintünk a történelemre, felfedezhetjük, hogy számos forradalom söpört keresztül

a világon, felkészítve az embereket az Úr egyházának utolsó napokban történő visszaállítására.²

KÉZIRATOK FORRADALMA

Az egyik fontos módja, ahogy az Úr felkészítette a világot az Ő evangéliumának visszaállítására, egy afféle kézirat-forradalom volt, amely a papirusz és a pergamen feltalálásából és használatából fakadt.³

A pergament, amely állati bőrből készül, az ősi időktől egészen az újkorig használták írás rögzítésére.⁴ A héber Biblia (az Ószövetség) legrégebbi ismert példányai, ahogy számos későbbi, fontos biblia-másolat is, pergamenen maradtak ránk.⁵

A papiruszsás rostjaiból készült papirusz is olyan anyag, amelyet az ősi időkben írás rögzítésére használtak. Az Újszövetség könyveinek legkorábbi példányai papiruszon maradtak fenn.

Ezek az íráshordozó anyagok megkönnyítették az írnokok számára – a kő- vagy agyagtáblákhoz képest mindenképpen – a prófétákon és apostolokon keresztül kapott isteni ígék rögzítését. Ezen íráshordozó anyagok segítségével számtalan – és névtelen – írnok másolta, terjesztette és őrizte meg szorgalmasan több példányban a szent írásokat, hogy soha ne aludjon ki a hit tüze.

Nemrégiben például megtudtam, hogy „Máté evangéliumának több mint száz kézirat, görög nyelvű példánya létezik” – ahogy számos más bibliai kéziratnak is –, amelyeket a középkorban papiruszra rögzítettek.⁶

NYOMTATÁSI FORRADALOM

Amint arról már sokszor tanítottam, felkészítendő a világot az Ő szabadító evangéliumának visszaállítására, az Úr egy másik hatalmas lépést is sugalmazott, amikor egy német aranyműves, Gutenberg János a régebben Kínában is bevezetett műszaki megoldások alkalmazásával 1439-ben vagy 1440-ben megalkotta a kézisajtót.⁷

Gutenberg János eszköz volt az Úr kezében arra, hogy növelje a tudást, a tájékozottságot és a vallásos hitet a világban. Jobb szélén: A Gutenberg-biblia egy lapja.

Gutenberg eszköz volt az Úr kezében arra, hogy növelje a tudást, a tájékozottságot és a vallásos hitet a világban.⁸ A találmánya nyomtatási forradalmat robbantott ki, amely örökre megváltoztatta a világot azáltal, hogy elősegítette a „változások előidézőivé”⁹ váló elgondolások és tudnivalók széles körű terjesztését.

Tudósok számításai szerint mintegy 30 000 könyv létezett Európában akkor, amikor Gutenberg a kézisajtóján kinyomtatta a Bibliát. A találmányát követő 50 éven belül már több mint 12 millió könyv volt Európában.

A protestáns reformáció Gutenberg találmányát használta fel arra, hogy terjessze az elgondolásait, és oly módon vigye el a közemberekhez a Bibliát, ahogy azt egy nemzedékkel korábban még senki nem gondolta volna.

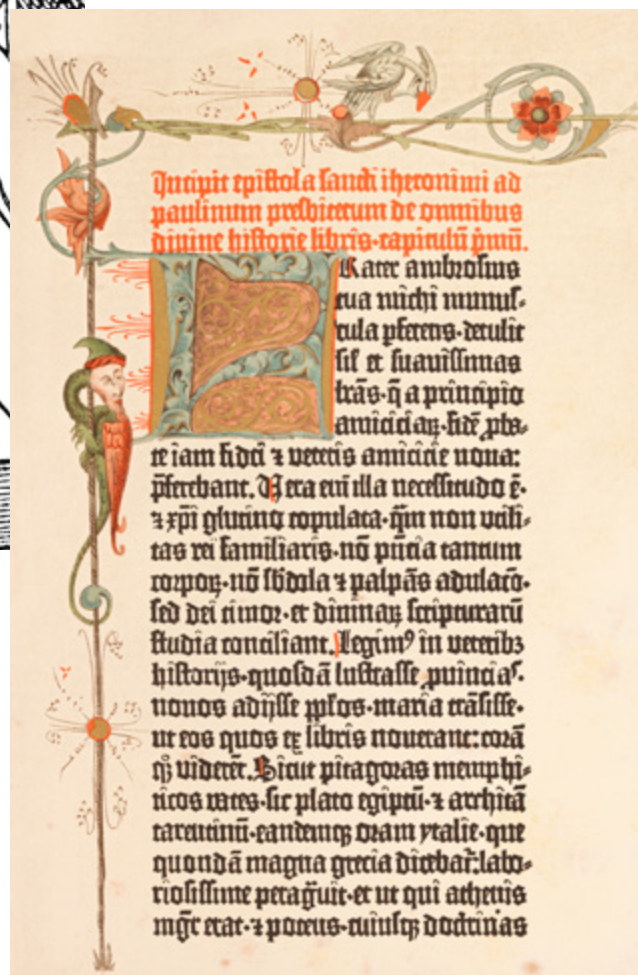
OLVASOTSÁGI FORRADALOM ÉS A BIBLIA LEFORDÍTÁSA

Miközben a nyomtatási forradalom növelte az európai közemberek olvasottságát és azt a vágyát, hogy a saját nyelvükön olvashassák a szentírások szent igéit, egyúttal táplálkozott is ezekből.

Mindaddig a nyugati katolicizmus hivatalos Bibliája egy évezreden keresztül az a latin nyelvű Biblia volt, amelyet a Kr. u. V. században fordítottak le görögből és héberből.¹⁰ Évszázadokon át sok európai leginkább a papok prédikációiból tanult a Bibliáról.

Azonban a XV. és XVI. században a vallási reformátorok új bibliafordításokat készítettek Európa sokak által beszélt nyelvein, például németül, olaszul, angolul, spanyolul és a franciául. Ezek a fordítások általában az eredeti héber és görög szövegeken alapultak, nem pedig a latin nyelvű Biblián. Olvasók tízezreinek tették lehetővé, hogy a saját nyelvükön ismerjék meg a Biblia történeteit és tanításait.

Az 1483-ban született Luther Márton azok között volt, akik azokban a napokban vezető szerepet játszottak a Biblia anyanyelvi kiadásában. Az ő német fordítása 1534-ben jelent meg – ez az év fordulópontot jelentett a nyugati kereszténység történetében.¹¹ Luthernek a szentírások hatalmába

vetett hite segített táplálni a reformáció tüzeit. Más reformátorok az egyetemes oktatás mellett szálltak síkra, hogy mindenkinek lehetősége legyen önállóan olvasni a szentírásokat.

Egyes vallási vezetők aggódtak, hogy a Biblia széles körű olvasása eretnekséghez, az egyház tekintélyének aláásásához, és akár még társadalmi nyugalansághoz is vezet majd. Válaszul bebörtönöztek, megkínóztak és még ki is végeztettek sokakat, akikről kiderült, hogy a kor elterjedt nyelveire fordítják a Bibliát, vagy a szentírások ilyen nyelvű példányát birtokolják.

Az 1494-ben született Tyndale Vilmos akkor lépett a színre, amikor már zajlott Luther Márton bátor munkája a Biblia német nyelvű fordítása terén.¹² Tyndale-nek még fiatalemberként az az elgondolása támadt, hogy el kellene készíteni a Bibliának az eredeti – héber és görög – nyelveken alapuló jobb angol nyelvű változatát.

1523 körül egy ilyen változat elkészítése érdekében segítségért és bátorításért folyamodott London katolikus püspökéhez, ám heves

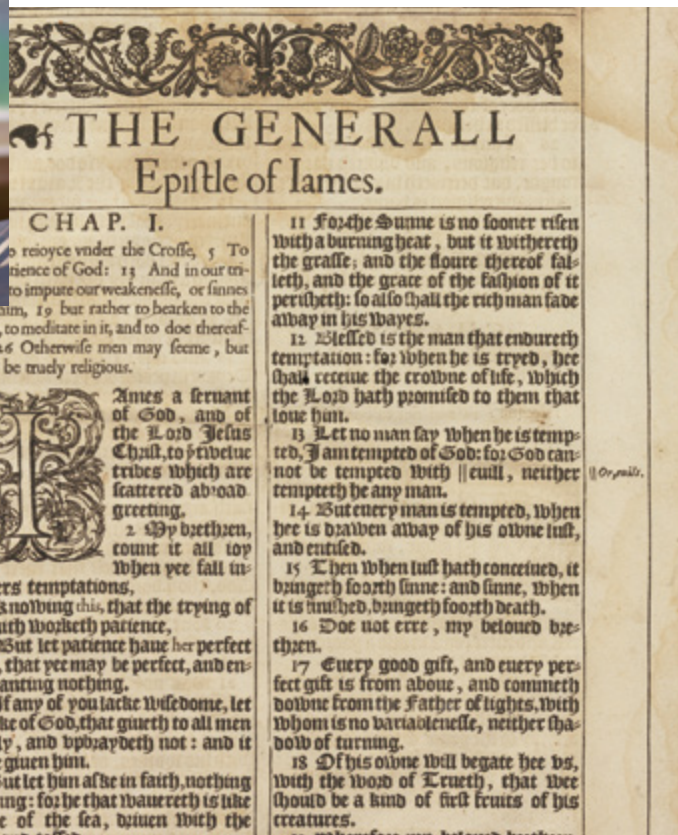
elutasításba ütközött. Mivel az oxfordi tanácsülés még 1408-ban a bibliafordításra vonatkozó tiltást fogadott el, Tyndale csak hivatalos engedély birtokában folytathatta volna zavartalanul a munkáját.

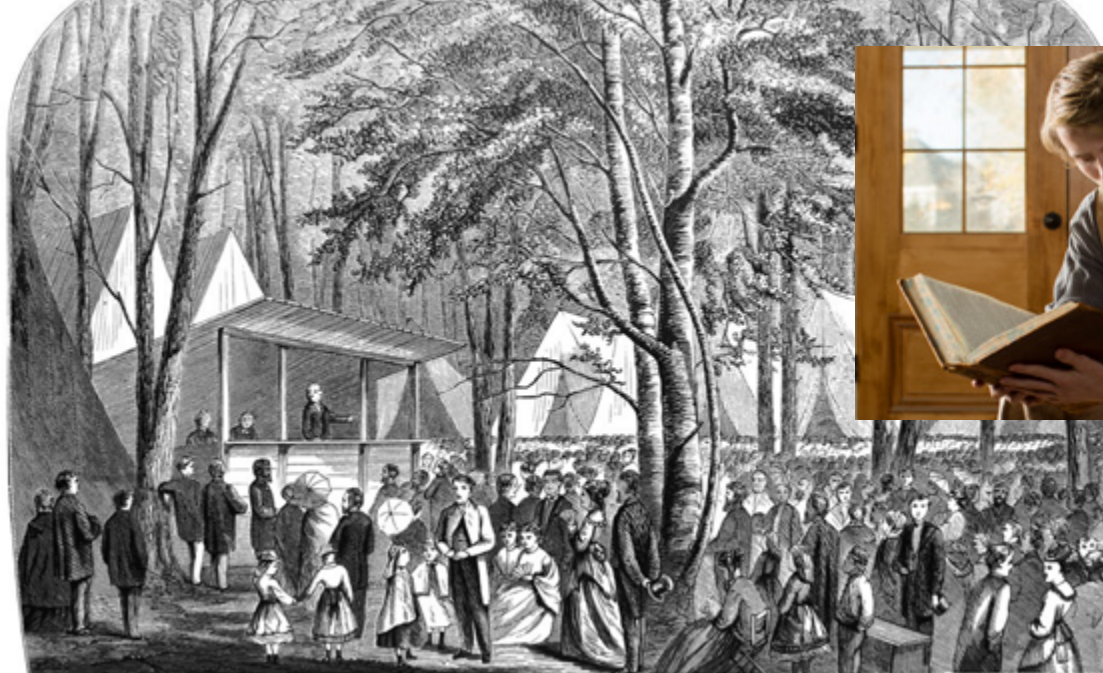
Mivel Tyndale elkötelezett volt a Biblia angol nyelvű fordításának elkészítése iránt, ezért titokban kezdett neki ennek a munkának, és 1525-re végzett az Újszövetség fordításával. Tyndale fordítását Németországban, Kölnben nyomtatták ki, onnan csempészték be Angliába, ahol 1526 elején már árusították is.

Végül Tyndale sorsa is az lett, mint oly sok más férfinak és nőnek, akiket azért végeztek ki, mert szerették volna, ha a közembereknek a saját nyelvükön is rendelkezésére állnak a szentírások – 1536 októberének elején egy oszlophoz kötözték és megfojtották.¹³ Mindazonáltal az angol nyelvű fordítása túlélte őt, mivel egyes kifejezések és teljes szakaszok is át lettek emelve a Jakab király-féle változatba.¹⁴

Végül William Tyndale-t is kivégezték Jézus Krisztus ügyéért, mint oly sok más férfit és nőt, akik azt szerették volna, ha a közembereknek a saját nyelvükön is rendelkezésére állnak a szentírások. Jobbra: Az eredeti Jakab király-féle Biblia egyik oldala.

Miközben prófétát támasztott magának az Úr, egyúttal arra is ihletett férfiakat és nőket, hogy olyan műszaki megoldásokat találjanak fel, amelyek révén az evangélium az egész világhoz eljuthat.

Az 1611-ben kiadott Jakab király-féle változatot az Anglikán Egyház hivatalosan elismerte, később pedig több jelentős módon is hatással volt Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítására.¹⁵ Joseph Smith 1805-ös születésekor ez volt a legolvasottabb angol nyelvű Biblia. Akkoriban már a legtöbb család – köztük Joseph és Lucy Mack Smith családjá is – rendelkezett saját példánnyal, és rendszeresen olvastak belőle. Mi több, sokan úgy tanultak meg olvasni, hogy hallgatták otthon a felolvasást, majd maguk is tanulmányozták a Bibliát.

POLITIKAI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS FORRADALMAK

A nyomtatási, fordítási és olvasottsági forradalmak előkészítették a terepet az Európán és az amerikai földrészen a XVII–XIX. században végigsöprő politikai és műszaki forradalmak számára. A megváltozó európai és amerikai politikai légkör nagyobb szabadságot biztosított az embereknek arra, hogy megválasszák a saját vallási irányultságukat. Az e korban lezajlott politikai forradalmak számos eredményeinek egyike a vallásszabadság volt.

Az Úr elkezdte kiönteni a lelkét minden testre (lásd Jóel 2:28; Joseph Smith története 1:41), köztük azokra is, akik készen álltak olyan új szállítási és távközlési megoldások megálmodására, amelyek aztán megdöbbentő módokon mozdították előre az Ő visszaállítását.

Miközben prófétát támasztott magának az Úr, egyúttal arra is ihletett férfiakat és nőket, hogy olyan műszaki megoldásokat – csatornákat, távírót, vasutat és gőzgépeket – találjanak fel, amelyek révén az evangélium az egész világhoz eljuthat.

Az Úr még számtalan módon készítette elő a világot az Ő evangéliumának visszaállítására, hogy az megáldja az egyéneket, a családokat, a közösségeket, az országokat és a világot.

IRÁNYMUTATÁS A SMITH CSALÁDNAK

Amikor átgondoljuk, hogyan készítette fel az Úr a világot a visszaállításra, mindig jusson eszünkbe, hogy amit megvalósított, annak a jelentős részét egyes emberek életén keresztül érte el – olyan átlagos férfiakon és nőkön keresztül, akik esetenként átlagon felüli dolgokat valósítottak meg.

Világszerte sok egyén és család lett felkészítve arra, hogy megkapja a visszaállítás üzenetét. Közéjük tartoztak Joseph próféta szülei, Joseph és Lucy Mack Smith, két mély lelkiségű egyén, akik egy a Jézus Krisztus iránti szeretetet és a Biblia tanulmányozását tanító kultúrában nőttek fel.

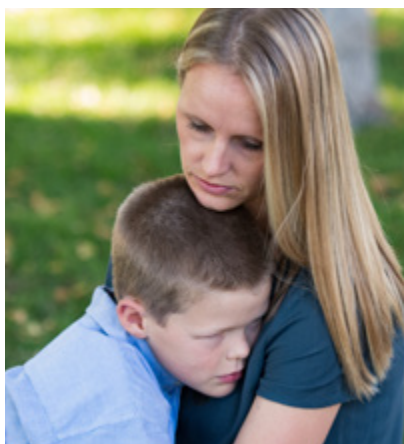
Joseph és Lucy éveken át pénzügyi, egészségügyi és egyéb kudarcokat szenvedett el New Englandben, az Amerikai Egyesült Államok északkeleti csücskében. 1816-ra, amikor az indonéziai Tambora-hegy kitörése által kiváltott világméretű éghajlatváltozás miatt elpusztult a termésük, Josephnek és Lucynak nemigen maradt más választása, mint lemondani New Englandről, és meghozni azt a bátor döntést, hogy elhagyják a családtagok, a barátok és a közösség nyújtotta biztonsági hálót.

Amint azt az új egyháztörténeti könyv 1. fejezete is említi: „Az idősebb Joseph Smith nagyon szerette a feleségét és a gyermekeit, de akkoriban még nem tudott igazán biztos megélhetésről gondoskodni számukra. A balszerencse és a sikertelen befektetések eredményeképpen a család szegény és gyökértelen volt. Talán New Yorkban majd más lesz.”¹⁶

A Smith család New England-i kudarcai sok tekintetben New York állam nyugati felébe kényszerítették őket, ahol növekvőben volt a vallási izgatottság, és arra ihlette ifj. Joseph Smitht, hogy az Úrtól törekedjen megbocsátást és útmutatást kapni. Itt volt az a hely is, ahol elrejtve heverték az aranyleme-

me gláthatjuk, hogyan nyilvánul meg az Úr keze az életünkben.

Egy 1831-es kinyilatkoztatásban az Úr így figyelmeztette a világot: „És semmiben nem sérti meg az ember Istent, vagyis senki ellen nem gerjed fel haragja, csak azok ellen, akik nem ismerik el minden dologban a kezét, és nem engedelmes-

Az Úr képes erőssé tenni minket, új leckéket tanítani nekünk, és felkészíteni minket a kudarcon és akadályokon keresztül egy olyan jövőre, amely igencsak eltér az általunk elképzelttől.

zek, arra várva, hogy megtalálja, lefordítsa és kiadja őket.

FELISMERNI AZ ÚR KEZÉT AZ ÉLETÜNKBEN

Ahogy az Úr a Smith család kudarcain keresztül is tette, minket is képes erőssé tenni, új leckéket tanítani nekünk, és felkészíteni minket a kudarcon és akadályokon keresztül egy olyan jövőre, amely igencsak eltér az általunk elképzelttől.

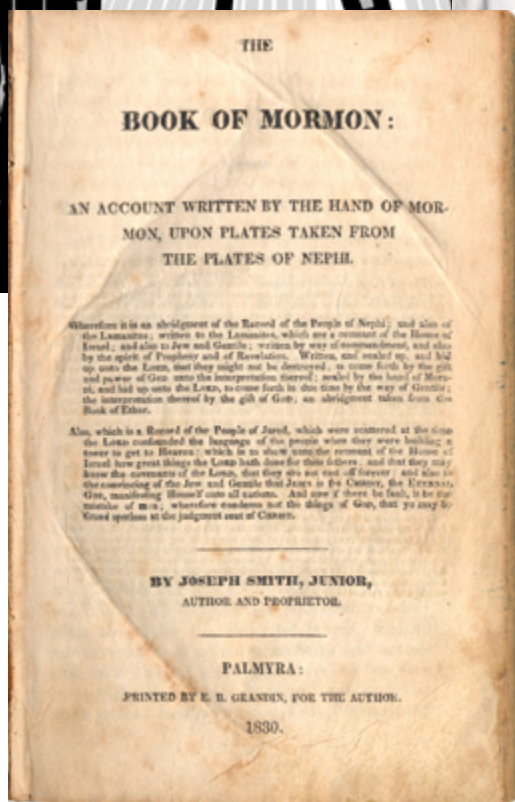
Amikor átgondoljuk, hogyan nyilvánult meg az Úr keze a Smith család tagjainak életében, fel kell ismernünk, hogy az Ő keze a mi saját életünkben is megnyilvánul. Ahhoz, hogy az Úr kezét keressük az életünkben, lelki fogékonyság kell, sok esetben pedig még idő és rálátás is. Szerencsére a pátriárkai áldások, a személyes naplók, valamint a személyes élettörténetek biztosíthatják azt a szemüveget, amelyen keresztül

kednek a parancsolatainak” (Tan és szövetségek 59:21).

A hajlandóságunk, hogy engedelmeskedjünk az Úr Jézus Krisztus parancsolatainak – különösképpen a két nagy parancsolatnak, miszerint szeressük Istent és szeressük a felebarátainkat, mint önmagunkat – megnövekszik, amikor keressük és elismerjük az Úr kezét az életünkben, és az Ő kezét abban, hogy felkészítette a világot Jézus Krisztus egyházának visszaállítására. Ez „egy bámulatos mű és csoda” (2 Nefi 25:17).

Az Úr most az Ő második eljövételére készíti fel a világot, pont úgy, ahogy felkészítette a világot az Ő örökkévaló evangéliuma visszaállítására. Az Ő keze megint csak látható, nem csupán a történelmi változásokat jelző eseményekben, hanem az egyének életében is.

Amikor Joseph Smith elvonult abba a ligetbe, melyet most szentnek nevezünk, megbocsátást

Az Úr most az Ő második eljövételére készíti fel a világot, pont úgy, ahogy felkészítette a világot az Ő örökkévaló evangéliuma visszaállítására. Balra: A Mormon könyve egyik 1830-as példányának címlapja

saját életünkben, és arra hív, hogy kövessük Őt, szolgáljunk másokat, és szeressük Őt, miközben Ő előkészíti a világot a dicsőséges második eljövételére. ■

JEGYZETEK

1. Brigham Young, idézve: *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 570.; lásd még Brigham Young, "Remarks," *Deseret News*, Oct. 26, 1859, 266.
2. A közlekedési, távközlési, mérnöki és orvosi eredmények jelentős részét képezik annak, ahogy az Úr előkészíti az Ő evangéliumának és egyházának visszaállítását.
3. Lásd L. D. Reynolds and N. G. Wilson, *Scribes and Scholars: A Guide to the Transmission of Greek and Latin Literature*, 4th ed. (2013).
4. Ilyen például az USA függetlenségi nyilatkozata, a brit parlamenti törvények, a zsidó zsinagógákban használt tóratekercek, és egyes egyetemek diplomái.
5. Lásd Timothy H. Lim and John J. Collins, *The Oxford Handbook of the Dead Sea Scrolls* (2010) and Bruce M. Metzger and Bart D. Ehrman, *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration*, 4th ed. (2005).
6. Thomas A. Wayment, *The New Testament: A Translation for Latter-day Saints, A Study Bible* (2019), 2.
7. Lásd Diana Childress, *Johannes Gutenberg and the Printing Press* (2008).
8. Lásd például M. Russell Ballard: A Szent Biblia csodája. *Liahóna*, 2007 máj. 80–82.
9. Lásd Elizabeth L. Eisenstein, *The Printing Press as an Agent of Change* (1980), 703.
10. Lásd James Carleton Paget and Joachim Schaper, eds., *The New Cambridge History of the Bible, Vol. 1, From the Beginnings to 600* (2013); lásd még 2–4. kötet.
11. Ez a IV. századi latin fordítás lett a katolikus egyház hivatalos változata; lásd Richard Marius, *Martin Luther: The Christian between God and Death* (1999).
12. Lásd David Daniell, *William Tyndale: A Biography* (1994).
13. Tyndale holttestét ezután máglyán elégették.
14. Habár nem tesz erről említést, a Biblia Jakab király-féle 1611-es változata megőrizte Tyndale Vilmos angol fordítását.
15. Lásd David Norton, *The King James Bible: A Short History from Tyndale to Today* (2011).
16. Lásd *Szentek. 1. kötet: Az igazság jelzészalaja, 1815–1846: Jézus Krisztus egyházának története az utolsó napokban* (2018), 1. fejezet.
17. Lásd Evangéliumi témák: Beszámolók az első látomásról. topics.ChurchofJesusChrist.org.
18. Lásd Joseph F. Smith, idézve itt: M. Russell Ballard: Jézus Krisztus igaz, tiszta és egyszerű evangéliuma. *Liahóna*, 2019. máj. 29.

és útmutatást keresett a saját életében.¹⁷ Bizonnyos értelemben az Úr sugalmazott hívásának engedelmeskedett, amelyet Máté evangéliuma jegyzett fel:

„Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztlak titeket.

Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű” (Máté 11:28–30).

Bizonyosságomat teszem arról, hogy a kezdetek kezdetén az Úr keze előkészítette a világot arra, hogy vissza legyen állítva Jézus Krisztus „igaz, tiszta és egyszerű evangéliuma”, „Krisztus szabadtó tanai”, melyek Isten minden gyermeke számára elérhetőek.¹⁸ Bizonyosságomat teszem arról is, hogy az Úr keze jelen van a mi

GYERMEKEK ÉS FIATALOK: Erős kezdés

Egyházi vezetők beszélnek arról, hogyan segíthetnek a szülők és az egyházközségek a gyermekeknek abban, hogy hasonlóbbakká váljanak a Szabadítóhoz.

Akár izgatottsággal, akár egy kis szorongással tölt el az egyház új – Gyermek és fiatalok nevet viselő – erőfeszítése, bizonyára felmerültek benned kérdések: „Hogy fog ez segíteni gyerekeimnek?” „Hogyan valósítsuk meg?” „Mi ebben az én szerepem?”

Íme néhány válasz egyházi vezetőktől.

Miért vezeti be az egyház ezt a változtatást?

Bonnie H. Cordon nővér: Amint azt Russell M. Nelson elnök tanította, mindannyiunknak gyarapítania kell a kinyilatkoztatás elnyerésére irányuló képességét.¹ A Gyermek és fiatalok úgy lett kialakítva, hogy az egyéneket és a családokat a Lélektől jövő azon sugalmazás keresésére ösztönözze, hogy miként haladhatnak előre és lelhetnek öröme a szövetség ösvényén. Mindez csodás párhuzamot mutat a próféta mindegyikünknek szóló látomásával.

Stephen W. Owen fivér: Nelson elnök azt is tanítja nekünk, hogy otthonközpontú egyház vagyunk, bármilyen legyen is az otthonunk.² Nem programközpontú egyház vagyunk. Bár az egyházi vezetők és tanítók segíthetnek a csemetéinknek a tan elsajátításában és megélésében, ám a felelősség egy otthon kezdődő, még hozzá mindennapi felelősség.

Amint azt a próféta tanította, kinyilatkoztatásra kell törekednünk, és a Lelket kell követnünk, a Gyermek és fiatalok pedig ennek megtételében segít nekünk – részben azzal, hogy egyszerűsít. A múltban követelmények százai szerepeltek a Személyes fejlődésben, az Isten iránti kötelességben, az Istenbe vetett hitben és egyéb egyházi programokban, amelyeket a szülőknek a gyermekeik tizenéves időszakában nyomon kellett követniük és meg

Bonnie H. Cordon
a Fiatal Nők általános elnöke

Stephen W. Owen
a Fiatal Férfiak általános elnöke

Joy D. Jones
az Elemi általános elnöke

kellett érteniük. Ez az új megközelítés arra hívja a fiatalokat és a gyermekeket, hogy törekedjenek sugalmazásra, amikor a szükségleteiknek és érdeklődésüknek megfelelő célokat tűznek ki.

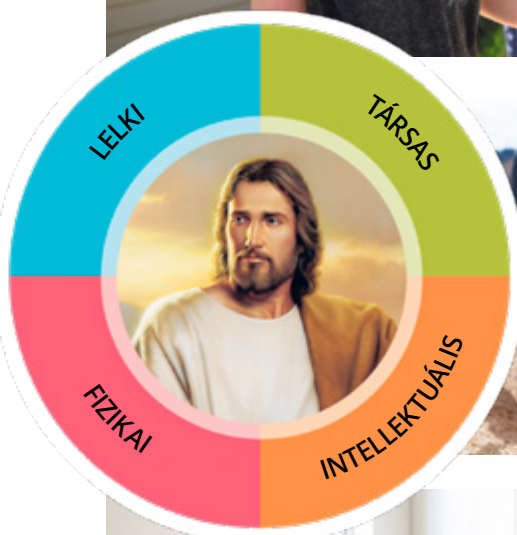
Joy D. Jones nővér: Ez egy izgalmas lehetőség a gyermekeink és fiataljaink – a felnövekvő nemzedék – számára, hogy elmélyítsék a Jézus Krisztusba vetett hitüket. Miközben megtanulnak a Szentlélek útmutatására törekedni és reagálni arra, jobban meg fogják érteni az örökkévaló önazonosságukat és rendeltetésüket, valamint azt, hogy miként haladhatnak előre és érezhetik Mennyei Atya irántuk való szeretetét. Az, amire a Gyermekek és fiatalok összpontosít, képes megáldani és megerősíteni a fiataljainkat és a családjukat abban, hogy kapcsolatokat alakítsanak ki és ápoljanak otthon, az egyházban és a Mennyei Atyjukkal.

Melyek az első lépések, amelyeket a családok megtehetnek a Gyermekek és fiatalok gyakorlati megvalósítása felé?

Jones nővér: Imádkozzanak közösen a Lélek útmutatásáért! A szülők kezdhetik azzal, hogy elbeszélgetnek a családjukkal a Gyermekek és fiatalok alkalmazásának három területéről: az evangéliumi tanulásról, a szolgálatról és tevékenységekről, valamint a személyes fejlődésről. Mi az, amit jelenleg is tesznek? Hogyan fejlődhetnek egyénileg és családként ezen a három területen? Miként fog a Lukács 2:52-re való összpontosítás segíteni úgy vezérelni a terveiket és a céljaik kitűzését, hogy emlékezzenek a Szabadítóra és kövessék Őt? Mily csodás lehetőség ez a fiatalok, az otthon és a család felettébb egyszerű, következetes és jelentőségteljes módokon történő megerősítésére!

Cordon nővér: Kezdjük apránként! A szövetség ösvényén való haladás igazából abból áll, hogy az egyik lábunkat a másik elé helyezzük. Kiválasztunk egy célt. Egyszerű dolgokkal kezdünk. A fiataloknak és gyermekeknek szóló kalauzok csodás és követendő mintát adnak nekünk.

Owen fivér: Ne bonyolítsuk túl! Mindez nagyon egyszerű. Olvassuk el a Lukács 2:52-t. Kezdjük ezzel. Utána a szülő leülhet otthon a

kisebb vagy nagyobb gyermekével, és elbeszélgethetnek. „Hogyan fogunk segíteni neked abban, hogy növekedj bölcsességben és testben, és az Isten és az emberek előtt való kedvességben?” „Mit tanulhatnánk vagy tehetnék közösen?” „Milyen célokat tudnál te kitűzni?” Csak egyszerűen!

Mi a legfontosabb, amit szeretetek a gyermekeknek és a fiataloknak mindenképpen tudniuk kellene a most induló erőfeszítésről?

Cordon nővér: Ez egy bámulatos lehetőség arra, hogy úgy növekedj, ahogy a Szabadító növekedett! Ha esetleg az jár a fejünkben, hogy mire is összpontosítsunk, akkor eszünkbe juthat, hogy már most is sok mindent teszünk azért, hogy olyanná váljunk, mint Ő. Az evangéliumi tanulás már számos otthonban és az egyházban is zajlik. Szolgálunk és tevékenységeken veszünk részt. Ez az új erőfeszítés egyszerűen annak a módja számunkra, hogy tudatosan és számonkérhetően cselekedjünk a tanultak szerint – és hogy ezt a növekedést négy olyan területre összpontosítsuk, amelyeken a Szabadító is növekedett: lelki, társas, fizikai és intellektuális téren (lásd Lukács 2:52). Ez örömet, békességet és tartós boldogságot fog hozni mindannyiunknak, amikor követjük a Szabadítót.

Jones nővér: A fejlődés a Szabadítóra összpontosuló, otthonközpontú és az egyház által támogatott. A korábbi programokat magunk mögött hagyva ez most egy egyszerűsítés és személyre szabás. A növekedés egyénileg fog bekövetkezni. Reményeim szerint a gyermekek, a fiatalok, a vezetők, valamint a családjuk is meg fogja érteni, hogy ez egy megvalósítható, rugalmas módszer Mennyei Atya minden gyermeke számára az egész bolygón, hogy közösen fejlődjünk és tapasztaljunk meg maradandó örömet a szövetség ösvényén. Ez nem jelent majd nagy változást vagy nehéz tanulási görbét. Abból teszünk többet, amit már így is teszünk, ahogy a Lélek vezérel minket, hogy az őszinte erőfeszítéseink kitágítsák a Szabadító szeretetteljes és hathatós követésére való képességünket.

Miért fontos, hogy a gyermekek a Szabadítóhoz hasonló módon fejlődjenek?

Jones nővér: Az első és legfontosabb, hogy szövetséget kötöttek, miszerint mindig követni fogják Őt. Szövetséget kötöttek, hogy „Isten tanújaként [fognak] állni mindig és mindenben, és minden helyen” (Móziás 18:9). Tehát úgy kell fejlődniük, ahogy Ő is tette: lelki, társas, fizikai és intellektuális értelemben. A szövetségeik nemcsak az *okot* szolgáltatják ennek megtételéhez, hanem azt a megerősítő *képességet* is, amely segít nekik a céljaik megvalósításában.

Owen fivér: Életünk egész célja az, hogy kövessük Mennyei Atyánkat és a Fiát, Jézus Krisztust, és olyanná váljunk, mint Ők. Olyanok szeretnénk lenni, mint Ők. Ezt már fiatalon elkezdjük gyakorolni, hogy az életünk egész hátralevő részében rendelkezésünkre álljon egy mintázat. A Szabadítót pedig akkor követjük igazán, ha azokat tesszük, amit Ő is tett.

Cordon nővér: Minden dologban a Szabadító a mi példánk. Tanulmányozzuk az életét és a küldetését és a tanításait, mert Ő mindaz, amivé válni áhítunk. Mivel azonban mindegyikünk egyedi, így mindegyikünknek vannak olyan tulajdonságai és készségei, amelyeket fejlesztenünk kell ahhoz, hogy olyanná váljunk, mint Ő. Ez az új megközelítés személyre szabott növekedési lehetőséget kínál a gyermekeknek és a fiataloknak ezeken az egyedi módokon, hogy fejlesszék az egyéni tehetségeiket, és hogy beazonosítsák mindazt, aminek a megtételére késztetést éreznek annak érdekében, hogy hasonlatossá váljanak a Szabadítóhoz. Ez az, ami annyira személyessé teszi. Ez nem egy előre meghatározott ellenőrzőlista. Azok a célok, amelyeket mindegyikünk ki fog tűzni ahhoz, hogy a szövetség ösvényén haladjon, eltérőek lesznek, ám így együtt mégis tanulni fogunk és növekedni fogunk és közelebb fogunk kerülni a Szabadítónkhoz.

A reményeitek szerint milyen érzéseik lesznek a gyermekeknek és a fiataloknak a részvétel során?

Cordon nővér: Azt remélem, hogy mélyebben megértik majd az örökkévaló önazonosságukat, és érezni fogják, hogy hova tartoznak. Amikor tudjuk, hogy kik vagyunk és Kihez tartozunk, akkor másképpen cselekszünk. Megtanulják majd felismerni, hogy nem minden igaz, amit a közösségi média mond, mert megtapasztalják, hogy miként szól hozzájuk a Lélek. Megtanulnak bízni önmagukban és az Isten fiaként vagy lányaként bennük rejlő isteni lehetőségben.

Jones nővér: Azt szeretnénk, hogy hitet és reményt érezzenek Jézus Krisztusban, hogy érezzék azt a békességet, amely a parancsolatok betartásából származik, hogy egészséges kapcsolatokban legyen részük, hogy ellenálló képességre tegyenek szert, hogy érezzék a másoknak végzett szolgálat örömét, és hogy érezzék a szabadítás munkájában való részvételből fakadó boldogságot és beteljesülést.

Owen fivér: Azt remélem, hogy a gyermekek olyan módon értik majd meg az evangéliumot,

hogyan az a fejükből a szívükbe hatol. Ez nem arról szól, hogy pipáljunk ki ezt vagy azt. Ez egy tanulási folyamat, a Szabadítóhoz hasonlóbbá válás folyamata. Nagyon remélem, hogy a gyermekeink és azok, akiknek szolgálatát nyújtunk, eléggé biztosnak fogják érezni az evangéliumi tudásukat ahhoz, hogy másokat is tanítsanak. Azt remélem például, hogy feltehetünk majd a gyermekeinknek egy kérdést az evangéliummal kapcsolatban, és mélyreható választ kapunk rá, mert elsajátították, és mert része a lényüknek.

Miből fogják tudni a szülők, hogy bevált-e náluk a Gyermekek és fiatalok?

Owen fivér: Én a lélek gyümölcseit próbálnám észrevenni, ahogy az a Galátziabeliek 5-ben szerepel, mint amilyen a nagyobb otthoni békesség. Úgy vélem, hogy a gyermekek kedvesebbek, szeretetteljesebbek lesznek. Együtt akarnak majd lenni a családdal. Nagybbr valószínűséggel fognak majd imádkozni és válaszokat keresni. Nemcsak lelki, hanem társas, fizikai és intellektuális téren is.

Jones nővér: Abból fogják tudni, hogy bevált, amikor megerősödnek a kapcsolatok; amikor a család tagjai gyakorlati fejlődést tapasztalnak meg, és a küszködésük idején sem adják fel; amikor kölcsönös támogatást és egymás iránti törődést tanúsítanak; illetve amikor tevékenyen keresik a Szentlélek hatását, és az jelen van az otthonukban. Lehet, hogy a család tagjai világosabb összefüggéseket fognak észrevenni a mindennapi cselekedeteik és Krisztus élete között. Talán jobban fogják értékelni az önrendelkezést és a bűnbánatot, javulni fog a hozzáállás, növekedni a magabiztosság, erőfeszítéseket tesznek azért, hogy kifelé és ne befelé forduljanak, és jobban értékelik majd a Szabadítót, az életét, a tanításait, a példáját, valamint az engesztelését és a feltámadását.

Milyen tanácsot adnátok azoknak a szülőknek, akik esetleg egy kissé szorongva hagyják maguk mögött a korábbi egyházi programokat?

Cordon nővér: Természetesen szeretjük a korábbi programokat, hiszen mindegyikünk fejlődött általuk, és lehetőségünk volt látni, ahogy mások is fejlődnek általuk. A saját korukban azok sugalmazottak voltak. De talán nem vagyunk hálásak a folyamatos kinyilatkoztatásért? Az Úr azt várja, hogy mi továbbra is fejlődjünk és változzunk, és azt várja, hogy a programjaink is fejlődjenek és változzanak, kielégítendő az egyháztagok szükségleteit világszerte. Mindig törekszünk jobbá válni, valamint azzá az egyházzá és néppé válni, akivé Mennyei Atyánk tudja, hogy válhatunk, és akarja, hogy váljunk.

Jones nővér: A múltbéli programok nagy áldásokkal jártak számunkra, és hálásak lehetünk mindazért, amit tanultunk és tapasztaltunk. Ez egy csodás új időszak, és lehetőség arra, hogy az Úr útmutatását keressük,

valamint hogy új és sugalmazott módokon tanuljunk és növekedjünk.

Hogyan segíthetnek a vezetők a gyermekeknek és a fiataloknak a személyes fejlődésben?

Owen fivér: Először is azt hiszem, hogy a felnőtt vezetőnek úgy kell látnia az adott gyermeket vagy fiatal férfit vagy fiatal nőt, ahogy Isten látja, vagyis hogy kivé válhat, nem csupán azt, hogy most kicsoda. Már az elején a cél lebegjen a szemed előtt. Tekints hosszú távra! Ez időbe fog telni. Lásd azt, hogy mivé válhatnak a gyermekek és a fiatalok. Alakíts ki elég jó kapcsolatot ahhoz, hogy amikor beszélned kell a fiatalokkal, akkor eléggé tisztelnek majd ahhoz, hogy meghallgassanak.

Ismerd meg a szülőket is. Tudd meg tőlük, hogy miben segíthetsz. Tartsd tisztelőben a szülői szerepüket.

Jones nővér: Az Elemi nem rendelkezik olyan kvórum- és osztályelnökségi felépítéssel, mint a fiatal férfiak és a fiatal nők. Azoknak a gyermekeknek, akiknek otthon nincs része evangéliumi támogatásban, az elemis vezetők és tanítók, valamint a szolgálattevő fivérek és nővérek nyújtanak segítséget. Fontos azonban, hogy mindig tiszteljük a gyermekek és fiatalok kapcsolatát a szüleikkel, bármi legyen is az otthoni helyzetük. A Gyermekek és fiatalok módot adhat az egész család meghívására, hogy jöjjenek és lássanak, jöjjenek és segítsenek. Eszköz lehet az egész család megáldására, akár tagjai Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának, akár nem.

Cordon nővér: Sok olyan gyermekünk és fiatalunk van, akiknek a szülei nincsenek ott vasárnap az istentiszteleten, de ettől még szerető szülők. Arra biztatnám a vezetőket, hogy ismerjék meg a szülőket, és tudják meg, milyen álmokat és vágyakat dédelgetnek a gyermekeikkel kapcsolatban. Segíthetünk. Amikor összedolgozunk a szülőkkel, akkor az egyéneket és az otthonukat is megerősítjük, valamint arra buzdítjuk a gyermekeket és a fiatalokat, hogy megerősítsék egymás otthonait.

Mit mondanátok azoknak túlterhelt szülőknek, akik attól tartanak, hogy nem lesznek képesek segíteni a gyermekeiknek eredményesen részt venni a Gyerekek és fiatalok erőfeszítésben?

Cordon nővér: Az a nagyszerű, hogy a zömét már most is végezzük. A családok már most is közösen tanulják az evangéliumot. Már most is végzünk szolgálatot és tevékenységeket. A személyes fejlődésre irányuló erőfeszítés mindig is jelen volt – most mindössze arra összpontosítunk, ahogy Krisztus növekedett.

Amikor leülünk a gyermekeinkkel, szerintem mindannyian igazán élvezni fogjuk ezt. Elég annyi, ha a megszokott, természetes módon odafigyelünk a gyermeink szívére. Mennyei Atyánk azt akarja, hogy a gyermekünk növekedjen, örömeire leljen, és visszatérjen, hogy Ővele éljen. Érezni fogjuk, ahogy a Szentlélek vezérel minket, amikor *együtt* arra törekszünk, hogy az evangéliumot és a Szabadítónkat, Jézus Krisztust minden tekintetben az életünk részévé tegyük.

Jones nővér: Kezdd úgy, ahogy az működőképes a saját családjában. Bízz abban, hogy mennyei segítségben lesz részed. Keresd a Lélek útmutatását. A Gyerekek és fiatalok értékes eszköz lesz a szülők számára. Napjainkban a szülők számos követelménnyel szembesülnek, miközben utat mutatnak a családjuknak, és gondoskodnak róla. Időnként könnyen azt érezhetik, hogy túl vannak terhelve. A Gyerekek és fiatalok segíteni fog a szülőknek elkülöníteni a létfontosságút a fontostól. Mindannyiunk számára létfontosságú, valamint az Úr szeretetét és áldásait hozza majd el, ha segítünk a családtagjainknak megtanulni, miként kövessék a Szabadítót a Szentlélek sugalmazása által.

Owen fivér: Azt hiszem, hogy ténylegesen segíteni tudunk majd a gyermekeinknek és a fiataljainknak. Nem kell semmi óriásit tenni. Annyi az egész, hogy hithűnek és imádságosnak kell lenni, valamint ki kell alakítani néhány szent szokást és igazlelkű időtöltést a családjukban. Kezdd néhány alapvető, egyszerű igazlelkű szokással, és azt fogod látni, hogy csodák mennek végbe a gyermekeid életében. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 93–96.
2. Lásd Russell M. Nelson: Nyitóbeszéd. *Liahóna*, 2018. nov. 6–8.

SEGÍTSÉGET NYÚJTÓ FORRÁSANYAGOK

A *Liahónában*:

- Wendy Ulrich: A felnövekvő nemzedék ösztönzése. *Liahóna*, 2020. jan. 26.
- Heather Bergeson és Amanda Dunn: Gyerekek és fiatalok: Központban a mindennapi élet. *Liahóna*, 2020. jan. 52.
- Joy D. Jones: Napról napra egyre jobban. *Jóbarát*, 2020. jan. J8.
- Brittany Beattie: Szolgáltatás a gyermekek és fiatalok részére. *Liahóna*, 2019. dec. 36.

Online: childrenandyouth.ChurchofJesusChrist.org

A felnövekvő nemzedék ösztönzése

Íme négy módszer, amely segíthet a gyermekeidnek a jelentőségteljes célok kitűzésében és megvalósításában, hogy úgy nővekedjenek, ahogy annak idején a Szabadító.

Írta: Wendy Ulrich, PhD

Szülőkként és vezetőkként segíteni akarunk a gyermekeknek és a fiataloknak abban, hogy Jézus Krisztus élet-hossziglani tanítványai legyenek, akiknek belső indíttatása van szolgálni az Urat és teljesíteni a személyes küldetésüket.

A Gyermekek és fiatalok a forrásanyagoknak egy egyszerű, de erőteljes gyűjteménye, amely arra szolgál, hogy segítsen a gyermekeknek és a fiataloknak úgy növekedni lelkileg, a társas kapcsolataikban, fizikailag, valamint intellektuálisan is, ahogy a Szabadító is növekedett (lásd Lukács 2:52). Ez akkor következhet be, amikor megtanulják és megélik Jézus Krisztus evangéliumát, értelmes és izgalmas szolgálatban és tevékenységeken vesznek részt, valamint saját célokat tűznek ki és érnek el. Azonban az alábbi történetben szereplő szülőkhöz hasonlóan talán mi is már túlterhelve érezzük magunkat, anélkül is, hogy még valaki másnak a céljait is a vállunkra vennénk. Vagy esetleg amiatt aggódunk, hogy a gyermekeink nem fognak növekedni, ha nem hajtjuk őket.

Célkitűző beszélgetés, 1. példa:

A 15 éves Alana az édesanyja, Rachel mellett ült. Korábban már összeírták azokat a lehetséges célokat, amelyeken Alana dolgozhatna, és most ezt a felsorolást nézegették. Alana apja, Jeff lépett melléjük. „Apu! Ezek közül melyiket csináljam meg?” – kérdezte Alana.

Jeff az órájára nézett, egy kicsit elhúzta a száját, majd a felsorolásra pillantott. „Ööö, ez itt könnyűnek tűnik. Legyen a »megtanulok egy himnusz« , oké? Azt elég gyorsan kipipálhatod. Mi az, ami még könnyű ezek közül?”

Rachel gyorsan közbeszólt, mert eszébe jutott, mennyire vonakodott Alana attól, hogy jelentkezzen az iskolai atlétikai csapatba. „Tudod mit? Talán valami nehezet kellene megpróbálnod. Mondjuk valami olyat, ami testmozgással jár” – javasolta.

„Aha – mormolta Alana, és a telefonjáért nyúlt. – Azt hiszem döntöttem is.”

Hogyan segíthetnek a szülők és a vezetők?

A szülők és a vezetők sokat segíthetnek abban, hogy a gyermekek és a fiatalok ösztönözve érezzék magukat a jó értékek átvételére, a jó döntések meghozatalára, valamint arra, hogy élvezzék a fejlődésüket és az eredményeiket is.

Idézz fel egy olyan alkalmat, amikor erősen hajtott valami, hogy megdolgozz egy bizonyos célért. Mi ösztönzött téged akkor? Esélyes, hogy megláttál egy lehetőséget, egy elsajátítani vágyott készséget vagy egy megoldandó gondot. Mások példája és támogatása arra lelkesített, hogy vágj bele.

Hasonlóképpen a gyermekek és a fiatalok is erősebb belső indíttatást fognak érezni, amikor (1) imádságosan eldöntik, hogy ők mit szeretnének (és nem csak arról döntenek, amit mások akarnak a számukra), (2) tervet készítenek az elérésére, (3) nincsenek túlzottan kitéve a jutalmazás vagy büntetés befolyásának, és (4) azt érzik, hogy a szülők és a vezetők mellettük állnak.

1. Segíts a fiataloknak rájönni, hogy mit is szeretnének igazán

Mindenki szeretne valamit: bekerülni a csapatba, többet aludni, kevésbé magányosnak lenni, közelebb lenni Istenhez. Az Úr és az Ő hírnökei gyakran teszik fel a kérdést az embereknek: „Mit kívánsz?” (lásd Márk 11:24; 1 Nefi 11:1–2; Alma 18:15; 3 Nefi 27:1–2; Ether 2:23–25). Ahhoz azonban, hogy tudjuk, mit is szeretnének igazán, nem csupán azt, hogy mit szeretnének az adott pillanatban, tapasztalat és önvizsgálat szükséges.

Amikor egy olyan gyermekre vagy fiatalra gondolsz, akinek segíteni szeretnél, tedd fel magadnak a kérdést:

- Hogyan ismertethetnék meg vele új tapasztalatokat, értékeket és elgondolásokat pozitív emberi kapcsolathoz köthető, érdekesítő módon?
- Hagyjam-e, hogy megtapasztalják a rossz döntéseik következményeit, hogy később jobban akarjanak dönteni?
- Mikor kérdezhetem meg őket, hogy miben hisznek, mit tartanak értékesnek? (Lásd a Hasznos érdeklődő kérdések mellékelt felsorolását.)
- Hogyan tudnám kihangsúlyozni az erősségeiket? (Próbáld ki ezt: „Látom, hogy nagyon megy neked a _____. Hogyan tudnád ezt arra használni, hogy az Urat szolgálj vele?”)

2. Segíts a fiataloknak tervet készíteni

Amikor már eldöntötték a célt, a fiatalok elég jók tudnak lenni abban, hogy tervet is készítsenek hozzá. A kisebb

gyermeknek talán több ötletre van szükségük. Csak akkor dobd be a saját ötleteidet, amikor elakadnak! Ugyanakkor maradj lelkes, és ne sértődj meg, ha a saját ötleteik jobban tetszenek nekik, mint a tied!

Az ilyen kérdésekkel is segíthetsz másoknak tervet készíteni:

- Mi a célod? (Az olyan elvont célokat, mint a „kedvesebbnek lenni” nem könnyű pontosan megfogalmazni, hacsak nem tartoznak hozzájuk konkrét teendők is, mint például a „mindennap megdicsérni valakit” vagy a „bocsánatot kérni, amikor felkapom a vizet”.)
- Miért fontos neked ez a cél? (Hogyan segít neki abban, hogy az értékei szerint éljen, vagy hogy hasonlóbba váljon a Szabadítóhoz?)
- Megfelelő ez az időszak ahhoz, hogy ezért a célért dolgozz? (Miért igen vagy miért nem?)
- Milyen apró, könnyű lépést tehetnél meg indulásként? (Emlékeztess, hogy a cselekvés ösztönzőleg hat. Segíts nekik valami apró és egyszerű lépéssel elindulni vagy újraindulni.)
- Hogyan alakíthatnád úgy a dolgokat, hogy elősegítsék a tervedet? (Érdemes lehet emlékeztetőket készíteni, buzdító szavakat kiragasztania, táblázatot vagy órarendet készíteni a fejlődése nyomon követéséhez, eltávolítania a kísértéseket, beszereznie a megfelelő eszközöket, vagy segítséget kérnie.)
- Milyen akadályokba ütközhetsz? Hogyan kezelhetnéd ezeket? (Segíts neki, hogy felidézze a tervét; hogy érdekelje, mi romlott el; hogy többet gyakorolja a nehéz részeket; hogy új haditervet próbáljon ki; vagy hogy módosítson a célon.)

Azzal segíthetsz másokat keresztül a kudarcokon, ha arról osztasz meg tapasztalatokat a saját életedből vagy a családtagjaidról, amikor valaki megpróbáltatással szembesült és szívósan kitartott. Megpróbálkozhatasz ezekkel a kérdésekkel is:

- Eddig mivel próbálkoztál? Még mit próbálhatnál meg?
- Ki segíthet? Én miben segíthetek?
- Milyen ötleteid támadnak, amikor erről imádkozol?

3. Óvatosan jutalmaz vagy büntess

Az apró jutalmak segíthetnek az embereknek, hogy valami újat próbáljanak meg, élvezetesebbé tehetnek egy nehéz feladatot, vagy egy siker megünneplését szolgálhatják. Amikor azonban túlzásba viszik, a jutalmak valójában gyengíthetik az ösztönzést. Gyakran előfordul, hogy akik már eleve szívesen végeznek egy feladatot, nem gyakrabban, hanem ritkábban kezdik végezni, amikor fizetségben részesülnek érte, mert arra a következtetésre jutnak, hogy csupán jutalomért cserébe már nem is vonzó. És bár a gyermekeknek meg kell tapasztalniuk a rossz döntéseik következményeit, megtanulják félni és kerül-

ni azokat, akik büntetik őket ahelyett, hogy a jó értékek elsajátítását tanulnák meg.

Természetesen egy munkahelyen az emberek elvárják a fizetséget, és ezeken a helyeken a prémiumok és az elismerések hasznos visszacsatolást is nyújthatnak. Amikor azonban az evangélium szerinti életéről és a személyes célok eléréséről van szó, hosszú távon a legnagyobb ösztönzést a belső jutalmak jelentik. Az ilyen belső jutalmak többek között, ha...

- érzi a Lelket.
- szoros kapcsolatot érez a szüleivel, vezetőivel és barátaival.
- az értékei szerint él.
- új dolgokat tanul és próbál ki, és gondokat old meg.
- jól szórakozik.
- jó hatást gyakorol.

Segíts a fiataloknak felismerni és értékelni ezeket a belső jutalmakat. Alkalmanként pedig, a jól végzett munka megünneplésére adj egy apró, kapcsolódó jutalmat!

4. Segíts a fiataloknak, hogy érezzék a szeretetedet

A szeretetteljes kapcsolatok jelentik az egyik legfontosabb módját annak, hogy hatással legyünk mások értékeire, céljaira és indíttatására. Hogyan tudatták veled mások, hogy igazán szeretnek és becsülnek téged? Hogyan döntöd el, hogy ki az, akivel biztonsággal őszinte lehetsz a korábbi hibáidat vagy küszködéseidet illetően? Ha otthon nem igazán érezted szeretve magadat, akkor szerinted mi hiányzott, amit nem kaptál meg?

A válaszaid segíthetnek neked megtudni azt, hogy miként add a fiatalok tudtára, miszerint megbecsülsz őket, és melletted biztonságban vannak.

Gyakorlással és mennyei segítséggel képesek vagyunk segíteni a felnövekvő nemzedék ösztönzésében, és hatással lehetünk rájuk.

Célkitűző beszélgetés, 2. példa:

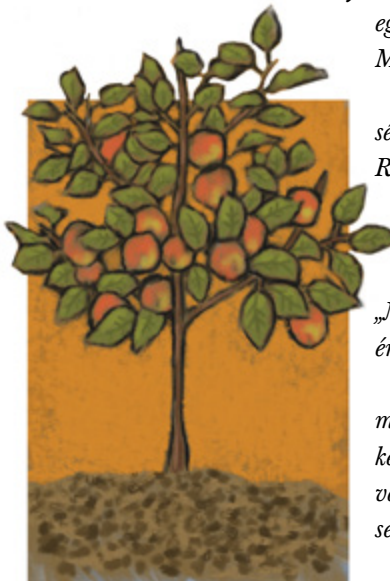
A 15 éves Alana az édesanyja, Rachel mellett ült. A lehetséges célok felsorolását nézegették, amelyeken Alana dolgozhatna. Ekkor Alana apja, Jeff lépett melléjük. „Apu! Ezek közül melyiket csináljam meg?” – kérdezte Alana.

Jeff az órájára nézett, egy kicsit elhúzta a száját, majd a felsorolásra pillantott. „Ööö, ez itt könnyűnek tűnik. Legyen a »megtanulok egy himnusz«, oké? Azt gyorsan kipipálhatod. Mi az, ami még könnyű ezek közül?”

Jeff hirtelen megállt. Valami hibádzott, úgyhogy alaposan elgondolkodott azon, hogy mi lehet az.

Késésben vagyok, gondolta magában. Csak le akarom tudni az egészet. Nem vagyok túl jó ebben a szülőség dologban. Hmm. Ránézett a lányára, aztán ráébredt, hogy még valami mást is érez. Reményt. Elragadtatást. Ez nem egyszerűen arról szól, hogy valamit ki kell pipálni. Ez a lánya növekedéséről szól. És itt volt a lehetőség, hogy elmélyítse a kapcsolatukat. Szélesen elmosolyodott.

„Álljunk meg és gondoljuk át! – kérte. – Mi lenne, ha mindegyikünk leírna valamit, aminek a megtételére mostanában készíttést éreztünk?”

„Ööö, oké” – mondta Alana. Rachel ceruzát és papírt kerített, aztán pár percig csak gondolkodtak és írtak.

„Oké! – mondta Rachel. – És most?”

Alanának eszébe jutott: „Ha minden igaz, akkor imádkoznunk kell róla, aztán választanunk kell egy célt, és tervet kell készítenünk. De Apu, tényleg úgy gondolsz, hogy Mennyei Atyát érdekli, melyik célt választom?”

Jeff elgondolkodott. „Sok jó ötleted van, úgyhogy Mennyei Atya talán csak annyit szeretne, ha indulásként kiválasztanál közülük egyet. Egy dologban viszont teljesen biztos vagyok: Mennyei Atya törődik veled.”

„Tudom, hogy szeretnéd arra használni a tehetségeidet, hogy hatással lehess másokra – tette hozzá Rachel –, úgyhogy ha ezek közül valamelyik fontosabb a többinél, akkor Mennyei Atya biztosan segíteni fog neked, hogy megérezd.”

Alana mosolygott, és eszébe jutott valami: „Nelson elnök arra kérte a fiatalokat, hogy alaposan értékeljék ki az életüket. Idehozhatom, amit leírtam?”

„Persze!” – mondta Jeff mosolyogva. Majd megint az órájára pillantott. „Hoppá! Rohannom kell. Keresd elő, amit írtál, és beszéljünk róla vacsoránál, rendben? Van néhány kérdésem, ami segíthet.”

„Oksi! – mondta Alana vidáman. – Ja, és Apa? Anya? Kösz!” ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

HASZNOS ÉRDEKLŐDŐ KÉRDÉSEK

Azzal is segíthetsz a gyermekeknek és a fiataloknak kideríteni, hogy mire vágnak a legjobban, ha megbeszéled velük e kérdések némelyikét:

Kit csodálsz? Miért?

Mit szeretsz, hogy miképpen bánjanak veled? Hogy szeretnél bánni másokkal?

Milyen ígérek vannak a szentírásokban, a próféták tanításában vagy a pátriárkai áldásodban, amelyek fontosnak tűnnek a jövőd szempontjából?

Miből szeretnél többet vagy kevesebbet az életedben?

Mikor tesz boldoggá és köt le téged az életed? Milyen tevékenységek közben?

Mit kezdenél az életeddel, ha nem tartanál attól, hogy kudarcot vallasz?

Milyen gondok idegesítenek mostanában?

Mit gondolsz, mit szeretne az Úr számodra és tőled?

Mit szeretnél megpróbálni megtanulni az idén? Miért?

Mik a céljaid ezen a héten? Miért lehetnek ezek fontosak az Úr számára?

Ahogy így beszélgetünk, nekem az jön le, hogy szeretnél _____ . Jól értem? És még mit szeretnél?

A bizonyság tározója

A középiskola első évében a szüleim elváltak. Akkor már évek óta tanúja voltam annak, hogy az apukám nem vesz az úrvacsorából. Tudtam, hogy küszködik a parancsolatok betartásával, de nem fogtam fel ennek a küszködésnek a mértékét. Csak amikor a szüleim végül közölték a nővéremmel és velem a kizárását, akkor értesültem a részletekről.

„Gyűlöllek!” – kiabáltam zokogva újra és újra. Dühös voltam és ezt gondoltam: *„Hogy tehette ezt a családdunkkal?!” Hogy hazudhatott nekünk ilyen sokáig?*

A kezdeti megrázkódtatás és harag nem tartott sokáig. Néhány héten belül a harag helyét fásultság vette át. A fásultság eleinte megkönnyebbülést jelentett a korábban érzett harag és fájdalom után, de a megkönnyebbülésem idővel kétségbeeséssé változott. Úgy éreztem, hogy darabokra hullik az életem. Minden korábbinál jobban szükségem volt arra, hogy azt érezzem, kapcsolatban vagyok a mennyei. Éreznem kellett Isten szeretetét, útmutatását, békességét és gyógyítását.

Hamarosan eljött az általános konferencia ideje. Az egyik ülés során figyeltem és vártam, hogy érezzem Isten vigasztalását. De nem történt semmi. Ott, az elsötétített kápolnában arra gondoltam: *„Nem érzem a Szentlelket, de biztos vagyok benne, hogy itt van.” Muszáj volt ott lennie.* Amint erre gondoltam, elkezdtek eszembe jutni azok az apró tanúságok, amelyeket már megkaptam arról, hogy a szentírások igazak, hogy Joseph Smith próféta volt, hogy Mennyei Atya megáldotta a családomat, és hogy a parancsolatok betartása békességet hoz. Olyan volt, mintha lett volna egy „bizonyásgtározóm”.

Minél többet gondolkodtam a múltbéli lelki tanúságaimon, annál inkább ráébredtem, hogy bár kétségbeesetten akarom érezni a Lelket, igazából nem számít, hogy éppen az adott pillanatban érzem-e az Ő hatását. Már így is rendelkeztem az evangélium igaz voltáról kapott csendes, állandó tanúságok tárházával.

Ez a tudás megtartott engem, és megadta nekem a vágyat arra, hogy továbbra is betartsam a parancsolatokat, még akkor is, amikor úgy tűnt, hogy ez nem jár azonnali nyereséggel. Később egyre inkább éreztem a Mennyei Atya és a Szabadító szeretetét az életemben. Azzal, hogy közel maradtam Hozzájuk – még akkor is, amikor nem mindig éreztem, hogy közel lennének –, tagadhatatlan békességre és a Szabadító evangéliumáról való erősebb bizonyosságra tettem szert. Mindez továbbra is hatással van rám, még ma is, amikor bizonytalansággal vagy szívfájdalommal nézek szembe. Tudom, hogy bízhatok Mennyei Atyában és a Szabadítóban, és hogy Ők meg fognak gyógyítani, fel fognak emelni és meg fognak erősíteni – engem is, ahogy mindegyikünket. ■

Név a szerkesztőségben, USA, Utah

Nem igazán számított, hogy abban a pillanatban nem voltam képes érezni a Lelket. Már így is rendelkeztem a csendes, állandó tanúságok tárházával.

Értetni fogja?

2005-ben hármaskreim születtek, ám Milena, Mateo és Nelson koraszülöttek voltak. Milena egészségesen született, de a két kisfiamnál szövődmények léptek fel. Három hónappal a születése után Mateo belehalt ezekbe a szövődményekbe.

Egy hónappal azután, hogy elvesztettük Mateót, Nelsonnál cerebrális parézist és siketséget állapítottak meg. Le voltunk taglózva. Az orvosok azt mondták, hogy soha nem fog tudni járni. Akkor hálát adtunk azért, hogy ismerjük Jézus Krisztus evangéliumát. A segítségével megértettük, miért érnek minket csapások az életben.

Hit és kemény munka révén Nelson megtanult járni és jelbeszéddel kommunikálni. Sokkal jobb eredményeket ért el, mint amit az orvosai valaha is előrejeleztek. Boldogságban nőtt fel a családjában és az evangéliumban.

A korlátai ellenére több célt is kitűztünk Nelson számára: értse meg

a keresztkedést, mielőtt megkeresztelkedik; kapja meg az ároni papságot 12 éves korában; valamint menjen el a templomba, hogy keresztkéseket végezen a halottakért.

2017-ben Nelson 12 éves lett. Segítünk neki felkészülni, hogy keresztkedhessen a halottakért. Emberpróbáló feladat volt számára annak megértése, hogy akik keresztketlenül hunytak el, azoknak a mi segítségünkre van szükségünk. Nem sokkal a születésnapja után Nelson – és vele együtt Milena, az idősebb testvérei Franco és Brenda, valamint az egyházközségünk más fiataljai – elment az Argentínai Córdoba templomba. A templomelnök köszöntötte őket, és beszélt nekik a helyettes általi keresztkelés fontosságáról. Nelson mellett ültem és jeleltem számára.

Hamarosan rá került a sor. Amikor bement a keresztkelőmedencébe, azon tűnődöttünk, vajon tényleg értetni fogja-e.

Amint Nelson belépett a vízbe, elérzékenyült. Abban a pillanatban a Szentlélek kinyilvánította számunkra, miszerint Nelson tényleg megértette, hogy valami olyat végez éppen az elhunyt őseiért, amit ők nem tehetnek meg saját magukért. Tudtuk, hogy tisztában van vele, hogy a fátyol túloldalán lévő családtagokat boldoggá teszi az általa nyújtott segítség. A Lélek azt is kinyilvánította nekünk, hogy Mateo is ott van a testvérei mellett. Miután Nelson kijött a vízből, nagyon boldog volt.

Azóta sok családtagért keresztkelték és konfirmálták őt, köztük édesapámért is, aki 2016-ban hunyt el. Szeretjük a templomot. Az ott végzett szolgálat bekerült a családi hagyományaink közé. Minden egyes alkalommal, amikor odamegyünk, felidézzük ezt a különleges napot. ■

Miriam Rosana Galeano, Argentína, Córdoba

A templomban végzett szolgálat bekerült a családi hagyományaink közé. Minden egyes alkalommal, amikor odamegyünk, felidézzük Nelson különleges napját.

Annak bölcsessége szerint, aki minden dolgot tud

A mikor teljes idejű misszionáriusként beléptem a misszionáriusképző központba, rájöttem, hogy sok tanulás vár rám. A tőlem telhető legjobban igyekeztem tanulni, megerősíteni a bizonyágomat, és építkezni a már meglévő alapjaimra. Azt csináltam, hogy imádkoztam, feltettem Mennyei Atyának egy kérdést, majd válaszok után kutattam. Ez a szokás megváltoztatta az életemet.

Egy nap, amikor már Peruban szolgáltam misszionáriusként, az egyik ott szolgáló elder levelet kapott, amelyben megírták neki, hogy váratlanul elhunyt a legjobb barátjának az édesapja. Az elder elsírta magát. „Miért engedte Mennyei Atya, hogy ez történjen?” – kérdezte könnyek közt.

A kérdés a szívembe hatolt. Aznap este letérdeltem, és feltettem ugyanezt a kérdést Mennyei Atyának. Majd a

Mormon könyvében keresgélve a szemem megakadt a 2 Nefi 2:24-en, ahol ez áll: „De íme, minden dolog annak bölcsessége szerint történt, aki minden dolgot tud.”

Ez a szentírásrész megragadta a szívemet, és nem engedte el. Írtam egy lapot ennek az eldernek, és a bizonyágom részeként belevettem ezt a szentírásverset is. Biztosítottam arról, hogy minden rendben lesz, mert Mennyei Atya bölcsességgel cselekszi a dolgokat. Bízhatunk Őbenne, mert szeret minket és tud mindent.

Úgy másfél évvel később a perui hegyek között szolgáltam, amikor váratlanul felhívott a misszióelnököm. Elmondta, hogy édesapámnak agyvérzése volt, és válságos állapotban van. Röviddel ezután édesapám elhunyt. Le voltam sújtva, és úgy éreztem, hogy egyre csak gyötörnek az olyan kérdések, mint a „Hogyan fogom valaha is kiheverni ezt?”.

Válaszért imádkoztam Mennyei Atyához. Leginkább azt szerettem volna tudni, miért kellett édesapámnak úgy elvétenie tőlem, hogy még csak elbúcsúzni sem volt esélyem tőle. A Mormon könyvéért nyúltam, felütöttem, és ugyanazok a szavak köszöntek vissza, amelyeket hosszú hónapokkal korábban megosztottam azzal az elderrel: „De íme, minden dolog annak bölcsessége szerint történt, aki minden dolgot tud.” Takaróként borítottak be engem ezek a szavak békességgel, és kegyelmet hoztak nekem, amikor elveszve éreztem magam.

A földi édesapám eltávozott, de a Mennyei Atyám mindig ott lesz nekem. Mennyei Atya minden dolgot a bölcsessége szerint tesz, és amikor mi kutatunk és a tőlünk telhető legjobban felkészülünk, akkor becses válaszokra lelünk. ■
Christopher Deaver, USA, Kalifornia

A mikor a perui hegyek között szolgáltam, váratlanul felhívott a misszióelnököm.

A szolgálatra szólító új elhívásom megerősítette, hogy az Úr hozott engem a megfelelő helyre a megfelelő időben.

Fenséges új fejezet

Az életem egyik fejezetét 2010 októberében zártam le, amikor megöszvegyültem. Akkoriban Dél-Franciaországban dolgoztam pedagógusként. Egy munkahelyi baleset miatt akadályoztatva voltam a mozgásomban, és bosszantott, hogy csak lassan áll helyre az egészségem és az erőm. Akkor már 11 éve élveztem ezt a pályát, amelytől sokat kaptam. Szerettem a munkámat. Sok barátom volt. Ám így már nem feleltem meg a munkámmal járó elvárásoknak.

Be kell vallanom, eltöprengtem azon, hogy a Bölcsesség szavának 33 évnyi betartása ellenére miért nem működik nálam a „futnak és nem lesznek fáradtak”, illetve a „járnak és nem lankadnak el” (lásd Tan és szövetségek 89:20). Végül kénytelen voltam a vártnál hamarabb nyugdíjba menni, lezárva ezzel az

életem egy újabb fejezetét.

A lányommal laktam, amikor a munkahelyén tudatták velem, hogy áthelyezik a főváros térségébe. Úgy döntöttem, hogy a legjobb lesz, ha vele tartok, és egy új helyen új fejezetet nyitok az életemben.

A megérkezésünk után nem sokkal mindkettőnket elhívtak templomi munkára a Franciaországi Párizs templomba. A templomi szolgálatra szólító elhívásom megerősítette számomra, hogy a megfelelő helyen vagyok a megfelelő időben, mivel az Úr vitt engem oda. Nagyon sok örömet ad nekem az Úr házában való rendszeres szolgálat, és fantasztikus, hogy közös templomi élményeink vannak a lányommal. Ez örömmel tölti el a szívemet!

Ma már látom a nagyszerű áldást, amely eleinte egy csapás mögött

rejtőzött. A csökkent mozgásképeség, a munkavégzésem ellehetetlenülése, a korai nyugdíjba vonulás – mind-mind nehéz volt. Tudom azonban, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus hordozott engem. Segített nekem lelassítani és rálelni arra a nyugalomra, reményre és békességre, amely ma már az életem oly nagy részét teszi képez.

Ahányszor csak belépek a templom ajtaján, érzem a Szent Lelket. A nehéz időszakokban, amikor oly nagy nyomás nehezedik ránk a világ részéről, csodálatos tudni azt, hogy az Úr szent helyeket adott nekünk, ahol minden rendezett és gyönyörű. Hatalmas hálát érzek életemnek ezért az új, a templomi szolgálatról szóló fejezetéért. Fenséges ez a fejezet! ■

Sylvie Cornette, Franciaország, Île-de-France

Joseph Smith

Samuel Smith

Lucy Mack Smith

Hyrum Smith

Hiram Page

A három tanú
Martin Harris David Whitmer Oliver Cowdery

Rhoda Greene
(Brigham Young nővére)

Sally Parker

William McLellin

Rebecca Williams

Jó tudni – de nem elég

Íme néhány beszámoló olyan korai egyháztagoktól, akik hallották a Mormon könyve tanúinak bizonyágtételét.

Írta: Steven C. Harper

A Brigham Young Egyetem Egyháztörténeti és Dogmatikai Tanszékének professzora

Hallani a Mormon könyve valamely tanújának bizonyágtételét már-már majdnem olyan jó, mint látni az aranylemezeket vagy egy angyalt. Az előbbire számos korai egyháztagnak nyílt lehetősége.

Alább olvasható néhány olyan egyháztag beszámolója, akik személyesen beszéltek a Mormon könyve tanúival. Látni fogjuk azonban, hogy – amint azt Russell M. Nelson elnök tanította –, bizonyágot szerezni a Mormon könyvről „szép, de nem elég!”¹

Rebecca Williams: Az ő szavaiknak hisznek

1830-tól kezdődően Rebecca Swain Williams a Mormon könyve több tanúját is hallotta Ohióban. Bizonyágát tette az édesapjának és a fivéreinek: „Ugyanezen elbeszélést hallottam többektől a [Smith] családból s a három tanútól magától. Hallottam őket nyilvános gyűlésben kijelenteni, hogy egy szent angyalt láttak volt aláereszkedni a mennyből, ki is elhozta volt a lemezeket, s a szemük elébe helyezé azokat.”

Bár a családtagjai elvetették Rebecca bizonyágát, ez nem tántorította el őt. Továbbra is szerette őket, imádkozott értük, és megbecsülte édesapja jó tanácsait. Ugyanakkor továbbra is bizonyágát tette neki arról, hogy a Mormon könyve tanúi az igazat mondták: „Ezek jó karakterű férfiak, s az ő szavaiknak hisznek. [...] Ők látták Isten angyalát, s társalogtak vele.”²

Az 1830-as évek második felében, amikor sokan pártoltak el az egyháztól, Rebecca hithű maradt, és a Mormon könyve előírásainak követését választotta.³

William McLellin: Köteles elismerni az igazságot

Az 1831-es év egyik reggelén egy fiatal tanító, egy bizonyos William McLellin arról értesült, hogy néhány Missouriba tartó férfi egy új könyvről fog prédikálni, melyet „Istentől kapott kinyilatkoztatásként” jellemeztek. Odasietett, hogy meghallgassa őket. Hallotta, ahogy David Whitmer bizonyágot tesz, miszerint „látott egy szent angyalt, aki tudatta vele ezen feljegyzés igazságát”. Mélyreható vágyat érzett arra, hogy megtudja,

igaz-e a bizonyosságuk. Utánuk ment a mintegy 650 km-re fekvő, Missouri állambeli Independence városába, ahol további tanúkkal találkozott és beszélgetett, köztük Martin Harrisszel és Hyrum Smithtel.⁴

William órákon keresztül beszélgetett Hyrummal. „Kérdezősködtem a feljegyzés előkerülésének részletei felől” – jegyezte fel William.

Másnap reggel, miután azért imádkozott, hogy eljusson az igazsághoz, ráébredt arra, hogy „becsületes férfiúként köteles... elismerni a Mormon könyve igaz s alapos voltát.”⁵

Az ezt követő években William hitét próbára tették és megerősítették a saját döntései és az utolsó napi szentek által elszentvedett üldöztetés. Amikor támadás érte a Missouri állambeli Jackson megyében élő szenteket, néhány férfi botokkal és korbáccsal

bántalmazta William barátját – a nyolc tanú egyikét –, Hiram Page-et, és azt követelték, hogy a szabadon engedéséért cserébe tagadja meg a Mormon könyvét. „Hogy tagadhatnám meg azt, amiről tudom, hogy igaz?!” – mondta Hiram, mire újból bántalmazták.

William erőt merített Hiram bizonyosságából, miközben érthető módon rettegett attól, hogy őt is bántalmazni fogják. Amikor később William fülébe jutott, hogy néhány férfi járja a vidéket, akik jutalmat tűztek ki az ő és Oliver Cowdery elfogásáért, mindketten elhagyták a várost, hogy David Whitmerrel együtt elrejtőzzenek az erdőben. Itt William kikérdezte a három tanú közül ott lévő kettőt. „Eddig soha nem láttam nyilvánvaló jelenést az életemben, ám ti, urak – mondta nekik –, már láttatok, ezért határozott tudással bírtok. Mármost tudjátok, hogy életünk minden órában veszélyben forog, ha a csócselék minket elfoghatna. Mondjátok meg nekem, félve az Istent, hogy igaz-e az a Mormon könyve?”

„William fivér! – mondta Oliver. – Isten elküldte az ő szent angyalát, hogy kijelentse nekünk a [könyv] fordításának igazságát, s ezért tudjuk azt. S ha a csócselék meg is öl minket, annak igaz voltát kijelentve kelletik meghalnunk.”

David ezzel egészítette ki: „Oliver a komoly igazságot mondta neked, mert nem lehetett minket megtevesztteni. A legigazabb módon kijelentem neked annak igaz voltát!”⁶

David, Martin, Hiram, Oliver és William – mindegyikük megtudta, hogy Joseph Smith Isten hatalma által fordította le a Mormon könyvét. Tudták, hogy az aranylemezekre írt evangélium igaz. Később azonban hagyták annyira felgyülemelni a Josephfel szembeni bosszúságaikat, hogy végül már nem éltek többé a Mormon könyve tanításai szerint.

Döntéseik szemtanújaként Joseph próféta nemcsak arról tett bizonyosságot, hogy a Mormon könyve igaz – „a leginkább hibátlan könyv a földön, és vallásunk záróköve” –, hanem arról is, hogy ha „annak előírásai szerint él[ünk], közelebb kerül[ünk] Istenhez, mint bármely más könyv által”.⁷

Sally Parker: Erős a hitben

Sally Parker az ohioi Kirtlandban Lucy Mack Smith szomszédja volt. „Elbeszélte nekem az egész történetet” – írta Sally. Amikor megkérdezte Lucytól, hogy látta-e a lemezeket, „[Lucy] nemet mondott, azok látása nem az ő dolga volt, de emelte s rakosgatta azokat, és én mindeneket hittem, miket ő mondott, mert nyolc hónapig laktam mellette, és ő a legjobb asszonyok közé tartozott.”

1838-ban Sally hallotta Hyrum Smith tanúságtételét is: „Azt mondta, hogy a tulajdon szemével látta a lemezeket, s a tulajdon kezeivel fogta azokat.”⁸

Az 1830-as évek vége felé, amikor sokan hagyták el az egyházat, Sally Parker e társak elvesztése miatt kesergett, és megújult eltökéltséggel élt tovább a Mormon könyve előírásai szerint. „Szándékomban van ragaszkodni ama hithez, mely hasonlós a mustármaghoz – írta Sally. – Most is érzem erejét a szívemben. Oly erős vagyok a hitben, mint voltam, mikor megkeresztelkedtem, s a nézetem is ugyanaz. Szándékomban

van mindhalálig megmaradni az evangélium mellett.”⁹

Rhoda Greene: Isten Lelke volt vele

Lucy Mack Smith beszédet mondott az 1845-ös általános konferencián. Ekkorra a családtagjai közül már a Mormon könyve minden tanúja meghalt betegségben vagy mások keze által. Elmesélt egy történetet a fia, Samuel első missziójából.

Samuel, a nyolc tanú egyike, ellátogatott Rhoda Greene otthonába, akinek a férje éppen egy másik egyházban szolgált missziót. Samuel megkérdezte tőle, hogy kér-e egy könyvet. „Ez a Mormon könyve, melyet a fivérem, Joseph fordított le földből vett lemezekről” – tette hozzá.

Rhoda elfogadta a könyv egyik példányát, hogy elolvassa azt, és megmutassa a férjének. Amikor Samuel később visszatért, Rhoda közölte vele, hogy a férjét nem mutatott érdeklődést, ő pedig nem tudja megvenni a könyvet. Samuel szomorúan visszavette a könyvet, és indulni készült. Rhoda később elmondta Lucynak, hogy Samuel ekkor megállt és ránézett. „Soha nem látott férfit eképpen nézni – idézte fel Lucy a konferenciai beszédében. – Tudta, hogy Isten Lelke van vele.”

„A Lélek tiltja nekem e könyv elvételét” – mondta Samuel Rhodának, aki ekkor letérdelt, és arra kérte Samuelt, hogy imádkozzon vele. Megtartotta a könyvet, elolvasta és bizonyoságot kapott róla. Ahogy idővel a férje is. Ők azt választották, hogy egész életükben annak előírásai szerint élnek.

„S így kezdődött el a munka – tette bizonyoságát Lucy –, majd pedig a mustármaghoz hasonlóan elterjeszkedett.”¹⁰

Rhoda Greene az őszám. Épülök a Mormon könyvéről tett bizonyosága által, ahogy a tanúk és az őket halló emberek lejegyzett bizonyosságai által is. Megerősítenek azok a döntéseik, miszerint engedelmeskedni fognak annak, amit a Mormon könyve tanít.

Mindegyikünkben lehet a Mormon könyve újkori tanúja, amikor a Szentlélek megerősíti számunkra a könyv igazságát. Nem sokkal azelőtt, hogy elindultam a missziómra, végigolvastam a Mormon könyvét, majd letérdeltem és egyszerűen, de igaz szándékkal, őszinte szívvel és Jézus Krisztusba vetett hittel imádkoztam (lásd Moróni 10:3–4). Erőteljes benyomásom támadt, amely ezt közvetítette felém: „Már tudod, hogy igaz.” Olyan békeesség kíséretében érkezett, melynek soha nem kívántam – nem kívánok – ellenállni. Azóta tudom, hogy a Mormon könyve igaz.

Ez azonban nem elég. Russell M. Nelson elnök ezt tanította: „Amikor valakitől – magamat is beleértve – azt hallok: »Tudom, hogy a Mormon könyve igaz«, legszívesebben így kiáltanék fel: »Ez szép, de nem elég!« A szívünk legmélyén kell éreznünk azt, hogy a Mormon könyve minden kétséget kizáróan Isten szava. Olyan mélyen át kell éreznünk ezt, hogy egyetlen napot se akarjunk már nélküle élni.”¹¹ Nelson elnök tanítása igaz. Az arra irányuló folytonos erőfeszitésem, hogy a Mormon könyve tanításainak megfelelően éljek, minden másnál közelebb juttatott engem Istenhez. ■

JEGYZETEK

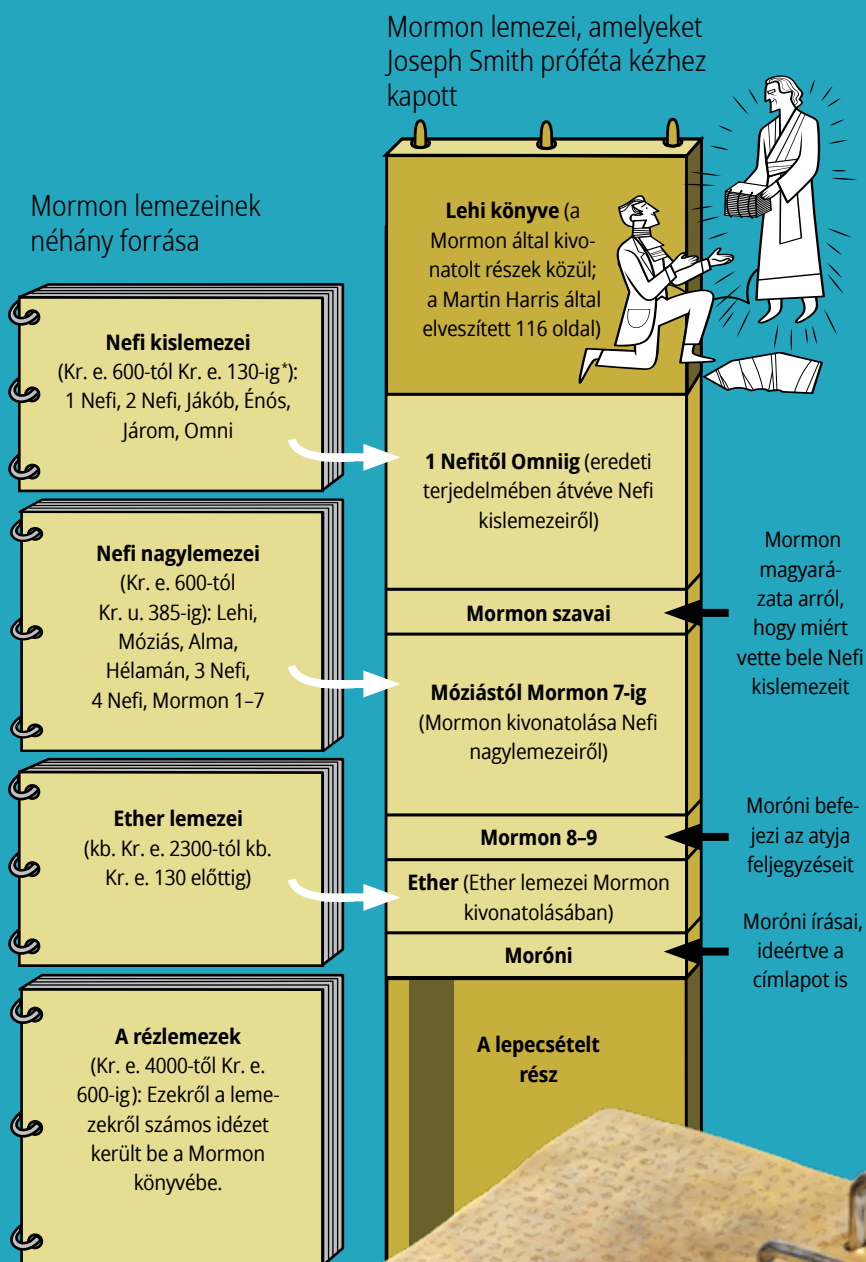
1. Russell M. Nelson: A Mormon könyve: Milyen lenne nélküle az életetek? *Liahóna*, 2017. nov. 63.
2. Rebecca Swain Williams levele Isaac Swainhez. 1834. június 12., New York állam, Youngstown; mai helyesírással. A levél átiratát és a fényképeket lásd Janiece Johnson, „Give Up All and Follow Your Lord,” *BYU Studies*, vol. 41, no. 1 (2002), 97–102.
3. Lásd még Janiece Lyn Johnson: Rebecca Swain Williams: Szilárd és állhatatos. *Liahóna*, 2011. ápr. 38–41.
4. Lásd *The Journals of William E. McLellin: 1831–1836*, ed. Jan Shippis and John W. Welch, (1994), 29–33.
5. *The Journals of William E. McLellin*, 33; nagybetűs írásmód szabványosítva.
6. In *William E. McLellin's Lost Manuscript*, ed. Mitchell K. Schaefer (2012), 165–67.
7. Joseph Smith a Mormon könyve bevezetésében. E tanítás egyik elemzéséért lásd Scott C. Esplin, „Getting ‘Nearer to God’: A History of Joseph Smith’s Statement,” in *Living the Book of Mormon: Abiding by Its Precepts*, ed. Gaye Strathearn and Charles Swift (2007), 40–54.
8. In Janiece L. Johnson, “‘The Scriptures Is a Fulfilling’: Sally Parker’s Weave,” *BYU Studies*, vol. 44, no. 2 (2005), 116, 115.
9. In Johnson, “‘The Scriptures Is a Fulfilling,’” 117.
10. Lucy Mack Smith, “This Gospel of Glad Tidings to All People,” in Jennifer Reeder and Kate Holbrook, eds., *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017), 24.
11. Russell M. Nelson: A Mormon könyve: Milyen lenne nélküle az életetek? 63.

A Mormon könyvét sok ősi próféta írta, akik a szavaikat egy sor különféle fémlemezre jegyezték le. E feljegyzéseket később kivonatolták, létrehozva ezáltal Mormon lemezeit, vagyis a Joseph Smith által lefordított aranylemezeket.

Beszélgetés

Ahhoz képest, hogy mi mindent lehetett volna feljegyezni az aranylemezekre, Mormon és a többiek arra kaptak sugalmazást, hogy a Mormon könyvéhez csupán rövidebb részeket válasszanak ki (lásd Mormon szavai 1:5 és 3 Nefi 26:6). Milyen hatással lehet ez az ismeret arra, ahogy a ma rendelkezésünkre álló fejezetekkel kapcsolatban gondolkodsz? ■

Mely lemezek tartalmazták a Mormon könyvét?

* A dátumok az egyes lemezek által lefedett hozzávetőleges időszakot jelzik.

JANUÁR 6–12.

1 Nefi 1–7

Júda királyságának gonosz-
sággal és politikai ármány-
kodással átszótt fővárosa.
Az előző évtized különösen
balszerencsésen alakult.
Júda királyait megölték vagy
foglyul ejtették; a zsidókat
Babilonba hurcolták; a
prófétákat, mint amilyen
Jeremiás is volt, megfenye-
gették és börtönbe vetették.
Nem meglepő, hogy az Úr
menekülésre utasította Lehit
(lásd 1 Nefi 2:1–2).

- NÉPESSÉG:

25 000

(az ókorban ez nagynak
számított)

- DOMBORZAT: sivatag,
termékeny völgyek, lankás
dombok
- PÉNZNEM: **súly szerinti
fizetőeszközök** (ezüst,
réz, arany; érméket nem
használnak)
- NYELV: **héber**
- MUNKAERŐ: kézművesek,
kereskedők, rabszolgák
(őket a családhoz tartozó-
nak tekintették); **a legtöbb-
ben gazdálkodnak is**
- ÉTREND: gyümölcsök,
kenyér, olajbogyó, füge, ragu
- RUHÁZAT: **durva gyapjú-
szövet, saru**; a papokon
fehér köntös

Milyen volt Jeruzsálem Lehi idejében?

- VALLÁS: **megrontott,
bálványimádó**;
hamis próféták békét
hirdetnek; egy kürt-
ként megfújt kosszarv
jelezte a napi ima idejét
- TÁRSADALMI SZER-
KEZET: **férfiuralmi**,
többek között a város
vénei, a családok fejei,
illetve az *előkelők*,
vagyis a „jó családból
származó férfiak” révén
- CSALÁDOK: a több,
**egy udvarra néző
házból** álló háztartást
az apa vezette. Hozzá
tartoztak még a fiak
családjai, a hajadon
leányok és nőroko-
nok, valamint az idős
rokonok.
- KATONASÁG: **ekkor-
ban nincs**. Ekkor csak
a Júdára adót kivető
Babilonnak állomásoz-
hattak ott katonái. ■

Mit jelképez Lehi látomásában a gyümölcs?

Mit jelképez Lehi látomásában a gyümölcs, amely „minden dolognál kívánatosabb” (1 Nefi 11:22)?

„A fa gyümölcse Jézus Krisztus engesztelésének áldásait jelképezi. Venni a gyümölcsből annak a jelképe, hogy részesülünk azokban a szertartásokban és szövetségekben, amelyek által az engesztelés teljes mértékben kifejezheti hatását az életünkben” (Vö.

David A. Bednar: Lehi álma: Szilárdan kapaszkodni a rúdhoz. *Liahóna*, 2011. okt. 34.).

Ilyen szertartások többek között a keresztesítés, a konfirmálás, az úrvacsora, a papságba való elrendelés (férfiak esetében), valamint a templomi szertartások.

Megtalálni a gyümölcsöt

A vasrúd, vagyis Isten szava, Jézus Krisztushoz vezet bennünket, ugyanis a szentírások és az újkori próféták a szertartásokban és szövetségekben való részvételre hívnak minket, és segítenek nekünk megérteni Jézus Krisztus tanításait, küldetését és áldozatát.

- Mi olyat olvastál vagy hallottál a szentírásokban vagy az újkori prófétáktól, ami közelebb vezetett téged Jézus Krisztushoz?

Megtartani a gyümölcsöt

Voltak olyanok Lehi látomásában, akik más emberek csúfolódása és gúnyolódása miatt otthagyták a gyümölcsöt. A gyümölcs megtartása azt jelenti, hogy hűek maradunk a szövetségünkhöz, és hogy gyakran látogatjuk a szövetségkötéseink helyszíneit.

Megosztani a gyümölcsöt

Miután Lehi evett a gyümölcsből, szeretett volna a családjának is adni belőle, hogy ők is érezhessék azt, ami őt „rendkívül nagy örömmel töltötte el” (1 Nefi 8:12).

- Hogyan oszthatod meg másokkal a Jézus Krisztus iránti szeretetedet, és segíthetsz nekik abban, hogy részt vegyenek a szertartásokban? ■

JANUÁR 20–26.

1 Nefi 11–15

Nefi egy látomásban látta, hogy a Bibliában foglalt számos igazságot idővel megváltoztatják majd, ám Isten elkészíti ezen igazságok visszaállításának útját (lásd 1 Nefi 13:26–40).

2

Lélekként már az itteni életünk előtt is léteztünk, amikor is tanultunk és a halandó létre készültünk (lásd Alma 13:3).

4

A csecsemőknek nincs szükségük keresztre, mert még nem vonhatók felelősségre (lásd Moróni 8:10.) ■

Milyen egyszerű és becses igazságok lettek visszaállítva a Mormon könyve révén?

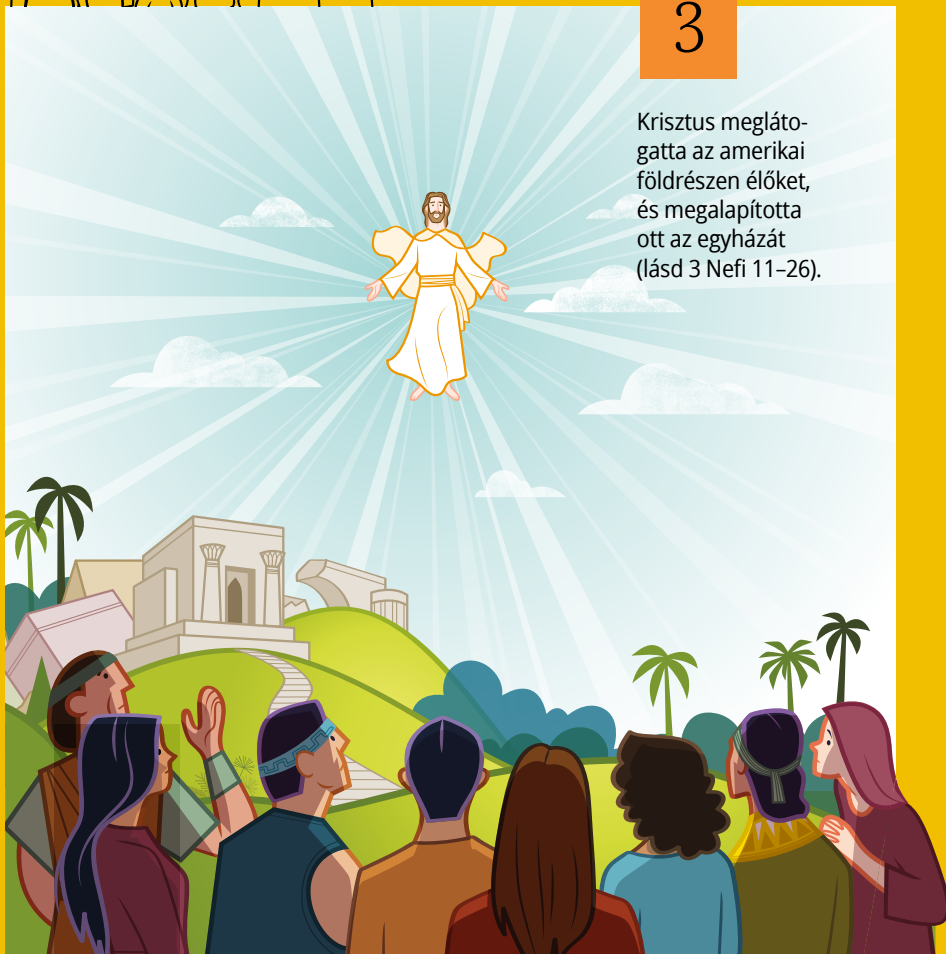
1

Ádám és Éva bukása része volt Mennyei Atya tervének (lásd 2 Nefi 2:22–25).

3

Krisztus meglátogatta az amerikai földrészen élőket, és megalapította ott az egyházát (lásd 3 Nefi 11–26).

Ebben a rovatban

44 Nem az a fontos, amerre jártam, hanem az, amerre tartok
Írta: Richard M. Romney

Nyomtatásban nem jelenik meg

Az örökkévalóságot választani
Írta: Evita Alabodi

A bűnbánatot nem lehet siettetni
Írta: Leah Barton

Így tértem vissza az ösvényre a nem tervezett terhességem után
Írta: Jori Reid

Itt találod meg ezeket a cikkeket, valamint további tartalmakat:

- A Liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon
- A **Heti FF** rovatban (az Evangéliumi könyvtár Fiatal felnőtteknek szóló részében)
- A facebook.com/liahona oldalon

Oszd meg a te történetedet!

Neked is van egy lenyűgöző történeted, amelyet megosztanál? Vagy vannak bizonyos témák, amelyekről olvasni szeretnél? Ha igen, akkor írd meg nekünk! A cikkeidet vagy visszajelzéseidet a Liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldheted be.

A bűnbánat ajándék

Szerintem időnként a fiatal felnőttek könnyen azt gondolhatják, hogy a bűnbánat valami ijesztő dolog. Igaz, elég ijesztő lehet beismerni, hogy mit tettünk, ha attól félünk, hogy emiatt elveszítjük a nekünk fontos emberek vagy Mennyei Atyánk szeretetét. Ha így tekintünk a bűnbánatra, akkor kísértésbe eshetünk, hogy csak annyit valljunk be, amennyivel már „átmehetünk” ezen a „vizsgán”, és felsőbb osztályba léphetünk. Én azonban megtanultam a saját tapasztalataimból, hogy **az igaz bűnbánat nem így néz ki**. A bűnbánat nem mindig kényelmes, de ha megértjük, hogy milyen nagyon **szeret minket és akar nekünk segíteni az Úr**, akkor a félelem elolvad, amint hitet gyakorlunk az Ő azon képességében, hogy tisztává tegyen bennünket. Megtanultam, hogy amikor a bűnbánat által hitet gyakorlok Krisztusban, akkor **nem kell, hogy a múltbéli hibáim szabják meg a jelenemet vagy a jövőmet** (olvass erről bővebben a cikkemben a 44. oldalon).

A nyomtatásban meg nem jelenő cikkek egyikében Evita arról ír, hogy **az igaz bűnbánat hálával tölt el bennünket a Szabadító és az Ő engesztelése iránt**, és megadja nekünk az erőt ahhoz, hogy ellen tudjunk állni a jövőbeni kísértéseknek. Leah ezt azzal egészíti ki, hogy még a vasárnapi úrvacsorát sem kell megvárunk – amikor bűnbánat által naponta az Úr felé fordulunk, azzal hatalmat kapunk ahhoz, hogy még az apró szokásokat is elhagyjuk, ha azok eltávolítanak bennünket Tőle. Arra az esetre pedig, amikor komoly hibát követünk el, Jori azt osztja meg velünk, hogy **a bűnbánat folyamatából tanulhatunk a Szabadító szeretetéről**, melyet mindegyikünk iránt tanúsít.

A bűnbánat olyan ajándék az életemben, amelyért hálás vagyok. Isten jól tudja, hogy emberek vagyunk, és hogy időnként buta döntéseket hozunk. Ám bármennyire tökéletlenek legyünk is, **van remény** számunkra. Ha a Szabadítóba helyezzük a bizalmunkat, Ő velünk fog lépdelni a Mennyei Atyánkhoz visszavezető úton – bármeddig tartson is.

Sziasztok:

Richard Monson

FÉNYKÉP A GETTY IMAGES JÓVOLTÁBÓL

FIATAL FELNŐTTEKNEK

Nem az a fontos, amerre jártam, hanem az, **amerre tartok**

Írta: Richard Monson

Az életem nem éppen úgy alakult, ahogy kigondoltam. Tizennyolc évesen arra számítottam, hogy teljes idejű missziót fogok szolgálni, utána viszonylag hamar megnősülök, és 25 évesen már gyerekeim lesznek. Most 32 éves vagyok. Nem szolgáltam missziót, és a felnőttkorom legnagyobb részét úgy töltöttem, hogy nem voltam tevékeny az egyházban. Megnősültem ugyan, de el is váltam – majd ismét megnősültem.

Mivel a szoros és keskeny ösvénytől többször is elkanyarodó útra léptem, nem mindig találtam a helyemet az egyházban. Idővel azonban rájöttem, hogy igenis van számomra hely. A tapasztalataim megtanítottak arra, hogy a Szabadító hatalma

és az Ő engesztelésének hatalma valós, és hogy nem az számít a leginkább, hogy merre jártam, hanem az, hogy jelenleg milyen irányba haladok.

Azt hiszem, először azért kérdőjeleztem meg, amiben hittem, mert nem bíztam abban, hogy a biztonyságom elég erős ahhoz, hogy misszióba menjek. Emlékszem, nagyjából az érettségi idején ilyesmi járt a fejemben: *Mi van, ha a biztonyságom nem is teljes egészében a sajátom? Mi van, ha túlságosan mások biztonyságára támaszkodom?*

Ez nyugtalanított. Szerettem volna misszióba menni, de nem voltam biztos benne, hogy az addig átélt lelki élményeim elegendőek lesznek ahhoz, hogy olyanná tegyenek engem, amilyennek az elképzelésem szerint egy sikeres misszionáriusnak lennie kellett: olyan emberré, akinek

A szoros és keskeny ösvénytől többször is elkanyarodó útra léptem, ám ennek során megtanultam, hogy a Szabadító hatalma és az Ő engesztelésének hatalma valóságos.

Belegabalyod-
tam abba,
hogy a **lelkem**
állapotát
másokéhoz
hasonlítottam.

elegendő lelki ereje van és eléggé ismeri az evangéliumot ahhoz, hogy tanítani tudjon másokat.

Visszatekintve, Istent kellett volna kérnem, hogy segítsen megérteni a Tan és szövetségek 124:97-ben adott tanácsot: „...legyen előtttem alázatos...”, és befogadja Lelkem, méghozzá a Vigasztalót, ami minden dolog igazságát megjelenti neki, és az adott órában megadja neki, hogy mit mondjon.”

Ahelyett azonban, hogy megkérdeztem volna Istent, belegabalyodtam abba, hogy a saját lelkem állapotát másokéhoz hasonlítottam, és attól féltem, hogy a hiányosságaim visszatarthatnak majd másokat az evangélium elfogadásától.

Önálló életet élő fiatal felnőttként továbbra is próbáltam rájönni, hogy miben hiszek. Nem tűnt számomra veszélyesnek, hogy olyan döntéseket hozzak, amelyekről úgy gondoltam, hogy egyszerűek és nem szabják meg, hogy ki vagyok. Elkezdtem eltávolodni a szeretteimtől, mert tudtam, hogy a döntéseim csalódást

okoznának nekik. Inkább olyan emberek társaságát kerestem, akiket nem különösebben érdekelt, hogy mit csinálok.

Egy nap kíváncsiságból megkóstoltam egy alkoholos italt. Az italozás az életem része lett, és amit korábban egyszerű kikapcsolódásként űztem, azt idővel mankóként kezdtem használni, hogy megbirkózzak a nehézségekkel. Az életemben akkoriban bekövetkező rossz irányú változások nem feltétlenül kapcsolódtak bármely konkrét döntéshez; fokozatosan zajlottak. Két évembe telt ráébredni, hogy az idők során meghozott apró döntéseim olyan helyre vezettek engem, ahol nem akartam lenni.

Ezzel nem azt mondom, hogy az evangélium igaz voltának megtanulásához az embernek meg kellene tapasztalnia az ellenkezőjét! A tetteim fájdalmat okoztak – nagyrészt feleslegesen – saját magamnak és a szeretteimnek. Hálás vagyok, amiért képes voltam eléggé megalázkodni ahhoz, hogy felismerjem, miszerint (1) nyomorúságos a helyzetem, és (2) akkor voltam a legboldogabb, amikor Isten parancsolatai szerint éltem. Olyasmi volt ez, amit immár saját magam tudtam, ami mellett kiállhattam, és amit megoszthattam másokkal.

Felkerestem a püspökömet, hogy rendbe hozzam a dolgokat, és utána rendszeresen találkoztunk, hogy felkészüljek a missziós szolgálatra. A papírjaim már majdnem elkészültek, amikor készte-tést éreztem, hogy meggyőződjek arról, pontosan érti-e, hogy korábban milyen döntéseket hoztam. Ez a beszélgetés nem volt könnyű, de bármennyire

is szerettem volna misszióba menni, ennél is jobban szerettem volna igaznak bizonyulni Isten előtt. Készen álltam vállalni a helytelen tetteim következményeit, és mindent feltárni Őelőtte, hogy megtisztulhassak.

Nem sokkal ezt követően fegyelmi tanács elé kerültem. Több tekintetben is ijesztő volt olyan emberek előtt beismerni a tetteimet, akik éveken át a vezetőim és a mentoraim voltam, de ahogy szét-néztem a helyiségben, békességet éreztem. Láttam, hogy azért vannak ott, hogy megértsenek engem és segítsenek nekem. Amikor onnan kiléptem, a Lélek biztosított arról, hogy bármi legyen is a döntés, én azt teszem, amit kell, és rendben leszek. Isten és a vezetőim, akik szeretnek engem, együtt dolgoznak majd velem azon, hogy eljussak oda, ahol lennem kell. Úgy mentem el onnan, hogy éreztem a Szabadító szeretetét, és tudtam, hogy nem kerültem kívül az Ő megváltásának hatókörén.

Ahol megfér a tökéletlenség

Az általam érzett békesség ellenére is nehéz volt azoknak a kérdéseivel szembesülnöm, akik tudni szerették volna, hogy miért nem vagyok már misszi-ón. Miközben a püspököm segítségével a bűnbánat folyamatán dolgoztam, egyre kevésbé tűnt való-színűnek, hogy a jövő missziós szolgálatot tartogat számomra. Ki kellett találnom, miként lépjek tovább az életemben. Mivel 21 évesen nem voltam sem misszió előtti, sem misszióból visszatért, sem pedig házias fiatal felnőtt, nem volt könnyű azt éreznem, hogy tartoznék bárhová is.

A randevúzás is kemény dió volt. Voltak lányok, akik másként kezeltek, miután elmondtam, hogy nem szolgáltam missziót, és hogy egy ideig nem voltam tevékeny az egyházban. Más és más okból, de ezek a találkozások szinte soha nem jutottak tovább az eső randinál.

Boldog voltam, amikor végre templomi házasságot kötöttem, de olykor továbbra is azt éreztem, hogy nem találom a helyemet. Volt bizonyosságom, de nem tudtam rájönni, miként osszam meg; az egyházi tantermekben pedig úgy éreztem, mintha vizsgákon vennék részt, ahol mindenki tanúja lesz a kudarcomnak. Azt gondoltam, hogy mivel a legtöbben olyan életet élnek, amelyet én is szerettem volna, ők nyilván nem botladoztak annyit, mint én.

Egy nap a püspök behívott magához, és átadott egy elhívást, hogy tanító legyek az elderek kvórumában. Meglepődtem, mivel az előző évben összesen kétszer voltam az elderek kvórumában. Hihetetlen szorongással ugyan, de elfogadtam az elhívást. Az első vasárnap, amikor sor került a tanításomra, önmagamra is megleptem a lehető legfurcsább bemutatkozással, amelyet a jelenlévők valaha is hallottak:

„Sziasztok fivérek! Richard Monson vagyok. Soha nem szolgáltam missziót, és a felnőttkorom nagyobbik részében kevésbé tevékeny voltam. Nagyjából soha nem jártam elderek kvóruma gyűlésekre, mert nem éreztem, hogy ide tartoznék, hogy itt lenne a helyem. Nem fogom tudni megválaszolni minden kérdéseteket,

Rájöttem, hogy bár nem tartom példásnak az életutamat, **ugyanabba az irányba tartok**, amerre ők is, és ez az, ami számít.

de remélem, hogy a részvételek által együtt tudunk tanulni. Ha nektek az, amit elmondtam magamról így rendben van, akkor kezdhettek is.”

Aznap rájöttem, hogy képes vagyok bevallani másoknak – és magamnak –, hogy bár nem tartom példásnak az életutamat (mint valaki olyanét, aki missziót szolgált, aki egész életében tevékeny volt az egyházban, és aki komoly hibákat sem követett el), ugyanabba az irányba tartok, amerre ők is, és ez az, ami számít. Meglepetésemre kiderült, hogy akikről azt hittem, tökéletes életet élnek, azok között is volt nem egy és nem két ember, aki már vétett hibákat. Szerintem ez megerősítette mindannyiunk számára azt az elgondolást, miszerint a tökéletesség nem előfeltétele annak, hogy értékekkel gyarapítsunk egy osztályt vagy az egyház egészét.

Nehéz idők, és egy döntés

Sajnos a tevékeny időszakom az egyházban nem tartott soká. A házasságom nem volt könnyű, én pedig a régi bűnökbe menekültem a fájdalom elől. Az istentiszteletre járás helyét elkezdték átvenni a szabadidős tevékenységek.

Eltelt három év, és a szakadék mélyére kerültem. Döntenem kellett. Képes leszek-e önmagamért az evangélium szerint élni, bármi történjen is éppen az életemben? Vagy engedek a sötétségnek, és kész? Tudtam, hogy ha a szoros és keskeny ösvény mellett kötelezem el magamat, az azt fogja jelenteni, hogy meg kell szabadulnom az életemben jelen lévő rossz hatásoktól. Az arra irányuló vágyam, hogy visszatérjek az egyházhoz, azt is megmutatta, hogy a házastársammal más-más ösvényen járunk. Ahogy akkor a házasságunk állt, lényegében már a válás felé tartottunk.

Féltem. Nem volt semmiféle biztosíték arra, hogy az erőfeszítéseim meghozzák számomra azokat a jó dolgokat, amelyekre az életben vágytam. Azonban

a döntésem végül abból fakadt, amit már évekkorábban megtanultam: akkor voltam a legboldogabb, amikor az evangélium szerint éltem. A teljes elköteleződés mellett döntöttem, és hogy Isten kezébe helyezem magamat, történjen bármi. Innentől fogva ez a kettőnk ügye volt.

Ismét elkezdtem járni istentiszteletre és sínre rakni az életemet. Életem egyik legboldogabb napja volt, amikor újból templomi ajánlást kaptam. A templomban megnyugvást találtam, miközben a házasságom tovább omladozott és végül felbomlott.

Felkutatni önértékelésem forrását

Bármennyire félelmetesnek tűnt is a döntés, mégis e tapasztalat által tanultam meg megbecsülni Isten kezét az ösvényemen. Habár megbotlottam, a versenyt nem veszítettem el. Nem is mások ellen versenyeztem. Amikor az önértékelésemben a Szabadítóra támaszkodtam, akkor fel tudtam hagyni azzal, hogy minden erőmmel mások rólam alkotott képét akarjam megváltoztatni.

Istentiszteleten azt vettem észre, hogy jól elvagyok, ha egymagamban ülök, és akkor is, ha különböző életszakaszokban járok egyháztagok mellett. Erőfeszítést tettem azért, hogy ne rejtőzködjek, és hogy bármikor elbeszélgethessek az egyházközsgében lévő emberekkel. Képes voltam örömmel járni a gyűléseimre azért, ami a valódi céljuk volt.

Ez a békesség akkor is segített, amikor újból randevúzni kezdtem. Továbbra sem volt sok második randi, de most már tudtam, hogy nem kell engednem a normáimból csupán azért, mert a múltban megbotlottam. A tőlem telhető legjobban éltem az evangélium szerint, és elég jó voltam ahhoz, hogy olyanokkal randevúzzak, akik szintén a tőlük telhető legjobban éltek az evangélium szerint.

Végül rátaláltam Isten egyik érdemes leányára, akivel házasságot kötöttem a templomban. Az ő

addigi ösvénye nagyon más volt, mint az enyém, de ami a Szabadító iránti szeretetet és az Ő engesztelésének megértését illeti, egy hullámhosszon vagyunk.

Az évek során megtanultam, hogy ne engedjem, hogy a múltam vagy mások jóváhagyása határozza meg az önértékelésemet. Elengedtem azt az elképzelést, hogy a sikert bizonyos meghatározott életesemények összessége jelentené. Amiatt, ahogy idáig eljutottam nem mindeki értékeli azt, ahol most tartok, de ez teljesen rendben van. Nem célom meggyőzni őket. Az én célom az, hogy továbbra is bünbánatot tartsak, és közelebb kerüljek a Szabadítóhoz. Neki köszönhető, hogy – amint az az ifiabb Almával is történt a bünbánata után – engem sem kell már felszaggatnia a bűneim emlékének (lásd Alma 36:19). Békességem lehet, tudva azt, hogy az számít, merre tartok: a Szabadító felé. ■

Richard Monson

az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él, és szoftverfejlesztési

projektvezetőként dolgozik. A feleségével szeretnek a szabadidejükben együtt motorozni, utazgatni és főzőcskézni.

Habár megbotlottam, a versenyt nem veszítettem el. **Nem is mások ellen versenyeztem.**

Igazán szeretem a Gyermek és fiatalok erőfeszítést,

mert kitűzhetem a saját elérendő céljaimat.

Az egyik célomnak azt választottam, hogy neveket keresek a családomból, és elvégzem értük a halottakért való kereszteléseket. Sok munkába telt elsajátítani, hogyan kutassam a családtörténetemet, de minden alkalommal nagy boldogság volt egy-egy új nevet találni, akit elvihettem a templomba.

Amikor már belejöttem, akkor csak csináltam és csináltam, mert annyira élveztem. Hamarosan túl sok lett a név ahhoz, hogy egyedül végezhessem a szertartásokat. Így aztán egy csomó unokatestvéremmel elvittük a templomba az általam talált neveket, és 172 emberért végeztünk keresztelkedést és konfirmálást.

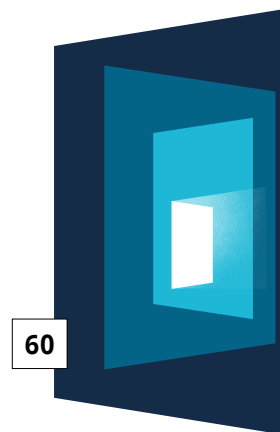
A többi templomi szertartásuk elvégzésén a szüleim dolgoznak, ami szerintem azért menő, mert így olyan, mintha az egész család benne lenne a csapatban! Az a célunk, hogy a lehető legtöbb ősünknek segítsünk.

A családtörténeti munka segített nekem, hogy közelebb kerüljek a most élő családomhoz és az őseimhez is. Boldog vagyok, hogy sikerült elérni a célomat, és most azt remélem, hogy egy még nagyobb kihívást jelentő célt fogok kitűzni, hogy még többet érhessek el.

Eldon M., 13 éves, USA, Ohio

FIATALOKNAK

EBBEN A ROVATBAN

megyek és megteszem

52 Gyermek és fiatalok: Központban a mindennapi élet

Írta: Heather Bergeson és Amanda Dunn

56 Menj és tedd!

Írta: a Fiatal Nők és a Fiatal Férfiak Általános Elnökségei

59 Szabadon engedni a Mormon könyve hatalmát

Írta: Symmony Ann Park

60 A fiatalok 2020-as mottójának dala: Megyek, megteszem

Írta: Nik Day

64 Az utolsó szó: Istenbe vetett bizalommal menj és tegy

Írta: Henry B. Eyring elnök

GYERMEKEK és FIATALOK:

Középpontban a mindennapi élet

Írta: Heather Bergeson és Amanda Dunn

Egyházi folyóiratok

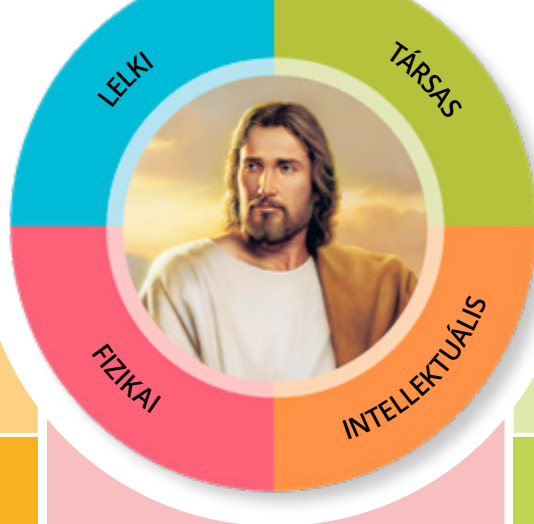
Talán meglepődtél, hogy a Gyermek és fiatalok nem sorolja fel részletesen minden elérendő célot. Már most is rengeteg fantasztikus dolgot teszel!

Ez a személyre szabott megközelítés inkább úgy lett kialakítva, hogy segítsen neked olyan módokon közelebb kerülni a Szabadítóhoz, amelyeket a te egyéni szükségleteid és érdeklődésed ihlet.

A Gyermek és fiatalok elsődleges célja megerősíteni a Jézus Krisztusba vetett hitedet. A Lukács 2:52 azt tanítja nekünk, hogy fiatalkorában Jézus Krisztus „gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben”. Kiegyensúlyozott életet élt, amit te is megtehetsz. Az életed lelki, társas, fizikai és intellektuális részeire összpontosítva hasonlatossá válhatsz a Szabadítóhoz.

HOGY MŰKÖDIK MINDEZ?

A Gyermek és fiatalok arra ösztönöz téged, hogy vedd ki a részedet az evangéliumi tanulásból, a szolgálatból és tevékenységekből, valamint a személyes fejlődésből, hogy ezáltal növekedj lelki, társas, fizikai és intellektuális értelemben.

EVANGÉLIUMI TANULÁS

Ahogy a Szabadító is „gyarapodék bölcsességben” (Lukács 2:52), éppen úgy te is növelheted az evangéliummal kapcsolatos tudásodat és megértésedet. Minden általad tanult evangéliumi tantétel segíteni fog neked abban, hogy megtudd, miként erősíthet és áldhat meg téged a Szabadító az életed minden területén.

Nagyon sok forrásra támaszkodhatunk ahhoz, hogy többet tudjunk meg az evangélium tantételeiről, és hogy hasonlóbbá váljunk a Szabadítóhoz. Az ima, a szentírás-tanulmányozás és a Lélek alkotja például az alapokat. A családot és az egyházi vezetőid segíthetnek abban, hogy többet tudj meg a Szabadítóról. *A Jöjj, kövess engem!* tananyag és az ifiúsági hitoktatás segíthet irányt mutatni a tanulmányozásod során. Amikor a rendelkezésedre álló forrásokból Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról tanulsz, fejlődni fog a kapcsolatod Ővele.

SZOLGÁLAT ÉS TEVÉKENYSÉGEK

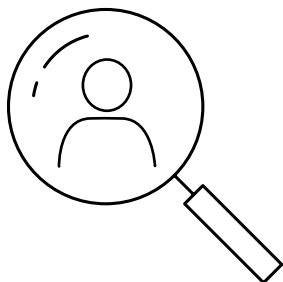
Az egyik legfőbb tevékenység, amelyet a Szabadító a földi élete során végzett, mások szolgálata volt. Amikor egyszerű és magától értetődő módokat találsz arra, hogy segíts a családot és a közösséged tagjainak, olyankor az Ő példáját követed, és elkötelezed magadat arra, hogy hasonlóbbá válj Őhöz.

Az értelmes csoportos tevékenységek segíthetnek neked és más fiataloknak abban, hogy megtaláljátok mások szolgálatának és a közös lelki fejlődésnek az útját-módját. A szórakoztató és felémelő tevékenységek egészségesek. Ráadásul, amikor fiatal, hithű utolsó napi szentek csoportjaként összegyűltök, gyakran sokkal többet tanulhattok és érthettek el, mint bármelyikőtök egymagában.

SZEMÉLYES FEJLŐDÉS

Mennyei Atya és Jézus Krisztus mélységesen törődik veled és érdekli Őket, hogy kivé fogsz válni. Amikor célokat tűzöl ki, hogy azzá az emberré válj, akivé Mennyei Atya szeretné, akkor lehetőség nyílik közelebb kerülni Őhöz és a Fiához.

Minden ember egyedi, így hát a személyes fejlődésedet szolgáló céljaidat is a te egyedi szükségleteidre kell szabnod. Ha például szeretnél megtanulni himnuszokat zongorázni, akkor kitűzheted célként a mindennapi gyakorlást. Ha jobba szeretnél válni a szentírás-tanulmányozásban, akkor esetleg kijelölheted a nap egy meghatározott időszakát a mindennapi olvasásra. Törekedj a Lélek útmutatására, hogy olyan tervet tudj készíteni, amely a leginkább működőképes lesz számodra.

A GYERMEKEK ÉS FIATALOK NEKED SZÓL!

Te vagy az, aki a leginkább hasznát látja! Ha kitűzöd a saját céljaidat arra vonatkozóan, hogy tanulmányozd az evangéliumot és aszerint élj, hogy részt vegyél szolgálatban és tevékenységekben, valamint hogy személyesen fejlődj, akkor többet fogsz megtudni saját magadról és arról, hogy ki is vagy valójában. Emberpróbáló munkával járhat Jézus Krisztus tanítványává válni, de ez a legkifizetődőbb cél, amelyet magunk elé tűzhetünk.

A GYERMEKEK ÉS FIATALOK MŰKÖDÉS KÖZBEN KÉT IKERLÁNY ÉLETÉBEN

Már vannak is olyan hozzád hasonló fiatalok, akik elkezdtek megtapasztalni az abból fakadó áldásokat, hogy igyekeznek Jézus Krisztushoz hasonlóvá válni a mindennapjaikban. Az Amerikai Egyesült Államok Ohio államában élő ikrek, a 15 éves Danika és Natasha R. szintén erre törekszenek. Az apukájuk Thaiföldről származik, és mivel időnként meg szokták látogatni az ottani rokonokat, Danika és Natasha úgy döntött, hogy szeretné jobban megismerni a thai ételeket és nyelvet.

Danika azt a célt tűzte ki, hogy megtanulja néhány thai leves elkészítését. Megvásárolta az összetevőket, és a számára új főzési eljárásokat gyakorolta az apukájával. Natasha szeretett volna megtanulni beszélgetni a thaiföldi rokonokkal, ezért azt a célt tűzte ki, hogy mindennap elsajátít egy új thai szót. Egy weboldal segítségével tanulta a nyelvet, és az apukájával gyakorolta a kiejtést.

Miközben Danika és Natasha a céljaikért dolgoztak, szerették volna megosztani a tanultakat az egyházközségükben lévő többi fiatal nővel. A vezetőik segítettek nekik megszervezni egy olyan tevékenységet, amelyen Thaiföldről lehetett tanulni. A tevékenységen Danika levest főzött mindenkinek, míg Natasha néhány thai szót tanított nekik.

A két nővér a barátnőjét, Grace-t is bevonta. Grace személyes célja az volt, hogy jobban tudjon beszélni mások előtt, ezért tartott egy előadást arról, hogyan kell használni az evőpálcikákat a leves elfogyasztásához.

Azáltal, hogy Danika és Natasha gyakorolták a céljaikat, továbbá együtt dolgoztak a vezetőikkel és más fiatal nőekkel, meg tudtak szervezni egy élvezetes estét, ahol együtt szórakozhattak a barátaikkal.

A GYERMEKEK ÉS FIATALOKBAN VALÓ RÉSZVÉTEL ÁLDÁSAI

Danika és Natasha elmondása szerint számos áldásban részesültek amiatt, hogy igyekeztek többet megtudni az örökségükről, valamint együtt ünnepelni azt a családjukkal és más fiatal nőkkel. Az odavezető úton azonban kihívásokkal is szembesültek. „A tanév közben tanultam a thait is, ezért néha elég nehéz volt időt találnom rá” – magyarázza Natasha. Danika még hozzátéti: „A tevékenységen egy kicsit elakadtam a levessel, mert most az apukám nélkül kellett főznom.” Viszont mindkét testvér egyetért abban, hogy végső soron megérte.

„Örülök, hogy időt tölthettem az apukámmal, és ez segített abban, hogy szorosabb legyen a kapcsolatom a családommal – meséli Danika. – A személyes célok kitűzése és megtartása segített közelebb kerülnöm Jézus Krisztushoz, mert világos ösvényt jelölt ki ahhoz, hogy segíteni tudjak magamon és másokon. Ahelyett, hogy bambán lézengtem volna, ahogy néhány estén előfordult, most megvolt a kitűzött és követhető elvárásom, ami több időt adott nekem arra, hogy Krisztusra gondoljak.”

Natasha szerint a céljai kitűzése és megtartása „igazán mélyen elgondolkodtatott arról, hogy mire van szükségem és mit kell tennem ahhoz, hogy közelebb kerüljek Krisztushoz.” Megjegyzi még,

hogy bár azóta már egy új célra összpontosít, sugalmazást érzett arra, hogy ne hagyja abba a thai nyelvtanulást: „Az eredeti célom szerint azért akartam megtanulni thaiul, hogy el tudjak beszélgetni a thaiföldi rokonaimmal, ezért továbbra is szeretnék thaiul tanulni, hogy tudjak velük beszélgetni.”

Danika és Natasha kiegyensúlyozott megközelítése a személyes fejlődés terén segített nekik többet megtudni az apukájuk kultúrájáról, jól érezni magukat a barátaikkal, és közelebb kerülni a Szabadítóhoz – márpedig a Gyermekek és fiatalok pontosan erről szól!

A te részvételed a Gyermekek és fiatalokban neked is segíthet szorosabbra fogni a kapcsolataidat a családtagjaidal, más fiatalokkal és az egyházközség tagjaival, különösen pedig a Szabadítóval, amikor arra összpontosítasz, hogy miként válj a legjobb önmagaddá. ■

Javaslatok a Gyermekek és fiatalokban való részvételhez

A növekedésedet a legjobb úgy megközelíteni, hogy imádságosan személyre szabod a céljaidat, hogy azok működőképesek legyenek számodra, a családotd számára és a saját körülményeid közepette. Íme néhány javaslat:

1. Törekedj személyes kinyilatkoztatásra!

Mennyei Atya útmutatást fog adni neked, amikor sugalmazásra törekszel, és követed azt.

2. Nem csak az egyházban

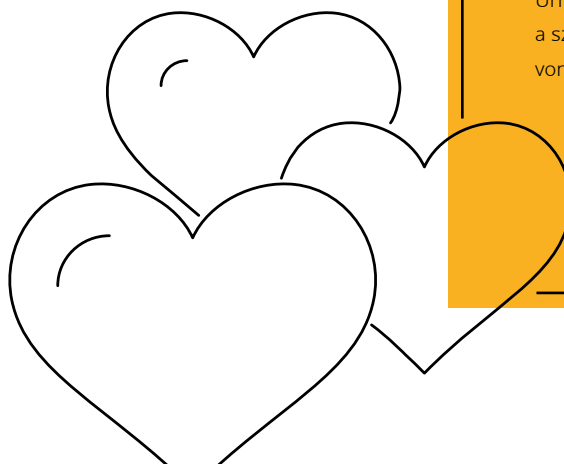
Akkor tudod a legtöbbet kihozni a Gyermekek és fiatalokból, ha az életed minden területére készítesz fejlődési terveket, nem csak az egyházi gyűlésekkel és tevékenységekkel összefüggésben.

3. Vond be a családodat!

A családtagjaid segíthetnek a céljaid kialakításában és a fejlődésed nyomkövetésében.

4. Alkalmazd és oszd meg, amit tanulsz!

Amikor az általad tanultakat megosztod a családoddal, a barátaiddal és másokkal, azzal segítesz teljesíteni az Úrnak az evangélium terjesztésére és a szétszóratott Izráel egybegyűjtésére vonatkozó parancsolatát.

The background features a dark blue field with a large, light blue geometric shape that resembles a stylized 'L' or a corner. This shape has a white rectangular cutout in its upper right section. The year '2020' is printed in a bold, light blue font on the right side of the dark blue area.

2020

megyek és megteszem

Cselekedj hittel!

Írta: a Fiala Nők Általános Elnöksége

Az ideai mottónk középpontjában a „megyek és megteszem” szavak állnak; ezt a merész kijelentést a Mormon könyve-beli Nefi próféta tette az 1 Nefi 3:7-ben. Azonban a legmegnyugtatóbb része ennek a versnek talán az, amikor Nefi arról tanít, hogy az Úr mindig „utat készít” ahhoz, hogy el lehessen végezni az Ő munkáját.

Az a meggyőződés, miszerint Isten előkészíti előtted az utat, a mélyreható hitben gyökerezik. Nefi tudta, hogy ha Isten valaminek a megtételét kéri tőle, akkor Isten a feladat elvégzésében is segíteni fog neki. Mi pedig tudjuk, hogy az Úrba vetett hitének és bizalmának köszönhetően Nefi sikeresen meg tudta szerezni a rézlemezeket.

Nefihez hasonlóan nekünk is lehet hitünk ahhoz, hogy „menjünk és megtegyük”. Lehet, hogy nem mindig érted az egyházi vezetőid vagy a szüleid útmutatásait, vagy akár a Szentlélek készítetése mögött meghúzódó mértéket. Ezek az útmutatások időnként értelmetlennek vagy akár még lehetetlennek is tűnhetnek. Csakhogy „Istennél semmi sem lehetetlen” (Lukács 1:37). Amint hittel teszel egy lépést előre, azt veszed majd észre, hogy Istennek mindig van indoka és terve.

Isten soha nem fog olyasmit kérni tőled, amiről tudja, hogy nem tudod megtenni. Egész egyszerűen soha nem küld téged a biztos kudarcba. Azt azonban kérheti tőled, hogy olyasmit tegy, amihez erős hit kell és az, hogy a Lélekre hagyatkozz útmutatásért.

A „megyek és megteszem” hit megszerzésének kulcsa az Úrba vetett bizalom kifejlesztése. Amikor bizalmod van az Úrban, akkor biztos vagy abban, hogy Ő minden feladatára alkalmassá tesz téged. Gondolj bele: azért lettél ebben az időszakban a földre küldve, mert készen állsz és alkalmas vagy arra, hogy elvégezd az Úr munkáját itt és most. Azért lettél kiválasztva arra, hogy ebben az időszakban élj, mert az Úr bízik benned.

Hihetetlen áldásokban részesülsz, amikor hittel és bizalommal cselekszel. Szélesebb és élesebb rálátásod lesz a valódi kilétedre és rendeltetésedre, növelni fogod a Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett bizalmadat, valamint tudni fogod, hogy az Úr segítségével meg fogsz felelni. ■

Légy olyan, mint Nefi!

Írta: a Fiatal Férfiak Általános Elnöksége

A mikor Nefi azt mondta az apjának, hogy „megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt” (1 Nefi 3:7), azzal felemelő példát mutatott nekünk a hitre és a szorgalmas engedelmessegre. Nefi elkötelezettsége, miszerint megy és megteszi, két fontos tulajdonságban gyökerezett, melyeket mindannyian ki tudunk fejleszteni: az Úrról és az Ő prófétáiról való személyes bizonyossága, illetve a lelki ellenálló képessége.

A bizonyág fejlesztése

Nefi azért volt akkor engedelmes, mert addigra már saját bizonyosságot keresett és kapott azokról a parancsolatokról, amelyeket az apja az Úrtól kapott (lásd 1 Nefi 2:16–20). Tisztában volt vele, hogy a rézlemezek megszerzése nem lesz könnyű feladat. Azonban a fivéreivel ellentétben Nefi azt is tudta, hogy az Úr vele lesz és utat készít neki ahhoz, hogy sikerrel járjon.

Ez a hit Istenben és az Ő prófétáiban egész életében megáldotta és megtartotta Nefit, és segített neki csodás dolgokat véghezvinni. Nefihez hasonlóan mi is nagy dolgokat vihetünk véghez a saját életünkben, amikor arra törekszünk, hogy engedelmeskedjünk az élő prófétáktól, a Szentlélek sugtatásai által, valamint a szentírásokból kapott tanácsoknak. Példának okáért az Úr mai prófétája, Russell M. Nelson elnök arra kért bennünket, hogy segítsünk egybegyűjteni Izráelt, és készüljünk a Szabadító visszatérésére.¹

Miközben tanulmányozzuk és megfogadjuk Isten szavát, a hitünk növekedni fog, a szívünkben pedig arra irányuló eltökéltséget fogunk érezni, hogy akkor is engedelmesek maradjunk, amikor tisztában vagyunk vele, hogy nem lesz könnyű.

A lelki ellenálló képesség fejlesztése

Nefi példája az ellenálló képesség krisztusi tulajdonságáról is tanít minket, vagyis arról, hogy a kihívásokkal meg kell birkózni, nem pedig egérutat keresni. Mindannyiunk életében vannak időszakok, amikor nehéz és megerőltető dolgok megtételét várják tőlünk. Ha ezekben a helyzetekben a Krisztusba vetett hitünkre támaszkodunk, és „a nehezebb jót [választjuk] a könnyebb rossz helyett”², akkor megáldatunk.

Amikor egyszer csak nehéz döntéssel vagy feladattal szembesülsz, akkor a „megyek és megteszem” hozzáállás segíteni fog neked kitartani. Azzal, hogy hithűen reagálsz a kapott útmutatásokra, megmutatod az Úrnak, hogy számíthat rád és növelheti a Jézus Krisztusba vetett hitedet.

Miközben hithűen dolgozol azon, hogy kifejleszd a bizonyosságodat, a lelki ellenálló képességedet, valamint a „megyek és megteszem” hozzáállást, az Úr megáld, megerősít és megtart téged – úgy az idén, mint egész életedben. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Russell M. Nelson elnök: Izráel nagy reménysége. (Világméretű áhítat fiataloknak, 2018. jún. 3., HopeOfIsrael.ChurchOfJesusChrist.org.)
2. Thomas S. Monson: Választások. 2016. ápr. általános konferencia.

Szabadon engedni a **MORMON** KÖNYVE hatalmát

Írta: Symmony Ann Park

A Fülöp-szigeteki misszióm során a társammal egyszer egy különösen erőteljes leckét tanítottunk arról, hogy mennyire fontos naponta tanulmányozni a Mormon könyvét. A lecke végén a társam az általam valaha hallott egyik leg-erőteljesebb bizonyosságot tette a szentírás-tanulmányozásról. Arról tette bizonyosságát, hogy a Mormon könyve egy megmagyarázhatatlan új erőt hozott az életébe.

Nyilvánvaló volt, hogy megváltoztatta az életét az, amit a Mormon könyvével kapcsolatban megtapasztalt, és én is erre vágytam.

Aznap este eldöntöttem, hogy ismét el fogom olvasni a Mormon könyvét. Az elejétől.

Sok időt töltöttem letérdelve, elmagyarázva Istennek, hogy meg akarom tapasztalni azt a megtérést és erőt, amelyet a Szentlélek hoz el.

A válasz, melyet kaptam, ez volt: „Olvass! Egyszerűen csak olvass!”

Így hát ezt tettem. Megújult lendülettel vettem bele magam az olvasásba. Kiemelten odafigyeltem minden egyes versre, fejezetre és oldalra. Olvasás közben olyan versekre bukkantam, amelyek megválaszolták a kérdéseimet, csillapították az aggodalmaimat, és segítettek enyhíteni azok terhén, akiket tanítottam.

Nagyjából egy hónap elteltével rájöttem, hogy bennem is változóban van

valami. Gyarapodott a mások szeretetére való képességem; nagyobb reménnyel néztem a jövőbe; mindennap keményebben és tovább tudtam dolgozni; jobban összpontosítottam a munkára; illetve nagyon sok örömet kezdtem érezni.

Egy nap a szemem elé került Ezra Taft Benson elnöknek (1899–1994), az egyház volt elnökének egyik kijelentése: „Csodálatos hatalom rejtőzik a [Mormon könyvében], mely abban a pillanatban elkezd kiáradni az életetekre, amint hozzáláttok a könyv komoly tanulmányozásához. [...] Ha éhezni és szomjúhozni kezditek ezeket a szavakat, akkor mind nagyobb és nagyobb bőségben leltek rá az életre.”¹

Ahogy folytattam a tanulmányozást, elkezdtem igazán megérteni, hogy mit is akart ezzel mondani. *Tényleg* nagyobb bőségben leltem rá az életre.

Visszatekintve az a meggyőződés, hogy az egyik ok, amiért e társ mellé osztottak be az volt, hogy ott lehessenek aznap este, és hallhassam őt, amikor bizonyosságot tesz. Úgy éreztem, mintha az élet minden jó része – a szeretet, a bizalom, a kemény munka, az eltökéltség és az öröm – felerősödött volna.

Új világosság gyúlt az életemben, és tudtam róla, hogy valós. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Arizonában él.

Hogyan engedheted szabadon a Mormon könyve hatalmát a saját életedben?

1. Olvasd naponta.
2. Témakörök szerint tanulmányozd.
3. Használd a tanulmányozási kézikönyvet.
4. Beszéld meg másokkal.

„Megígérem nektek, hogy ha *mindennap* imádságos lélekkel tanulmányozzatok a Mormon könyvét, akkor *mindennap* jobb döntéseket fogtok hozni.”²

JEGYZETEK

1. Ezra Taft Benson, “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 7.
2. Vö. Russell M. Nelson: A Mormon könyve: Milyen lenne nélküle az életetek? *Liahóna*, 2017. nov. 62.

Megyek, megteszem

A fiatalok 2020-as mottójának dala

Szöveg és zene: Nik Day

Elgondolkozva ♩ = 78

Chords: A, C#m, F#m

4

1. A - kár - hol is le - gyek,
2. Ha el - hagy az e - rőm,

Ő ott van mel - let - tem.
S nem lá - tom, hol van Ő,

Chords: D, A, C#m

*(csak a 2. vsz.-ban)

7

Ve - lem van Sza - ba - dí - tóm, ér - zem.
Sok ál - dást fel - i - dé - zek új - ra.

Az é - jen át - ve - zet,
*(U - tam hossz - szú ta - lán,)

Chords: F#m, D, A

10

U - tat mu - tat ne - kem.
De tá - maszt nyújt A - tyám,

Nem hagy el, azt í - gér - te né - kem.
Mert sze - ret, és ez el nem múl - hat.

S ha a
E - rőm

Chords: C#m, F#m, D

13

8

ter - hem túl ne - ház, Ő meg - áld en - gem. Bár - mit pa - ran - csol - jon
 Tő - le ér - ke - zik, mit csak Ő ad - hat. Bár - mit pa - ran - csol - jon

13

Bm⁷ A E Bm⁷

16

8

is: Me - gyek, meg - te - szem. Hű - en cse - lek - szem. Bár meg - hát - rál
 is:

16

D A C#m

19

8

a vi - lág, én bá - tor — le - szek. — Tu - dom, hogy ha kö - ve - tem, hit - tel kö - ve -

19

F#m D A

§

22

8

tem, Ő majd köny - nyít ter - he - men, u - tat ké - szít — ne - kem, — u - tat ké - szít — ne -

22

C#m F#m D

To Coda ☪

25 1. 2.

8 kem, kem, ó, át a pus - ta - sá - gon, a zú - gó ó - ce - á -

25 A E F#m

28

8 non. Bár - ho - va küld en - gem, ter - vét kö - ve - tem.

28 E⁷ A

30

8 És bár - mit kér, a Lé - lek el - tölt, s me - gyek, mert ott vár majd en -

30 D E

32

8 gem a meg - í - gért föld. Me - gyek, meg - te - szem. Hű - en cse - lek -

32 Bm⁷ D E A

D.S. al Coda

36

8

szem. Bár ki - zár - ja a vi - lág, ná - lam lesz he - lye. Tu - dom, hogy ha

36 C#m F#m D

CODA

39

8

kem. u - tat ké - szít ne - kem.

39 A C#m F#m

42

8

A - kár - hol is le - gyek,

42 D A

44

8

Ő ott van mel - let - tem. Ve - lem van Sza - ba - dí - tóm, ér - zem.

44 C#m F#m D

Istenbe vetett bizalommal menj és tégy

Írta: **Henry B. Eyring elnök**
második tanácsos az Első Elnökségben

A Mormon könyvében a fiatal Nefi kelti fel bennünk azt a vágyat, hogy megerősítsük bizalmunkat az Úrban az Ő parancsolatainak betartásához. Nefi veszéllyel és az esetleges halállal nézett szembe, amikor kimondta e bizalomteljes szavakat, melyeket mi is szilárdan érezhetünk és kell is, hogy érezzünk a szívünkben: „Megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt, mert tudom, hogy az Úr nem ad parancsolatokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha utat készít számukra, hogy végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol nekik” (1 Nefi 3:7).

Az ilyen bizalom Isten ismeretéből ered. A visszaállított evangélium dicsőséges eseményei által mi nagyobb hálát érzünk bárki másnál a földön mindazért, amit Isten saját magáról kinyilatkoztatott, hogy mi bízhatunk Benne.

Számomra mindez 1820-ban, New York államban vette kezdetét, amikor egy fiú letérdelt a földjükön lévő ligetben. Ez a fiú, ifi. Joseph Smith, elsétált egy félreeső helyre, ahol azzal a teljes bizalommal térdelt le, hogy Isten válaszolni fog. Minden egyes alkalommal, amikor történetét olvasom, növekszik az Úrba és az Ő szolgáláiba vetett bizalmam:

„[E]gy fényoszlopot láttam pontosan a fejem

felett, a napnál is ragyogóbbat, mely fokozatosan ereszkedett lefelé, mígnem megpihent rajtam.

[...] Amikor a fény megpihent rajtam, két Személyt láttam felettem a levegőben állni, akiknek ragyogása és dicsősége leírhatatlan volt. Egyikük hozzám szólt, a nevemen szólítva, és ezt mondta a másikra mutatva: *Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!*” (Joseph Smith története 1:16–17).

Az Atya kinyilatkoztatta nekünk, hogy él; hogy Jézus Krisztus az Ő Szeretett Fia; és hogy annyira szeret bennünket, hogy elküldte a Fiát a mi szabadításunkra. És mivel bizonyosságom van arról, hogy ezt a fiú prófétának hívta el, ma is bízom az Ő apostolai-ban és prófétáiban, és mindazokban, akiket Ők Isten szolgálatára hívnak el.

Az Istenbe vetett bizalmatokat fejezitek ki, amikor a tanulás szándékával figyeltek, bűnbánatot tartottok, majd mentek, és megteszitek, amit Ő kér. Ha bíztok annyira Istenben, hogy fületek az Ő buzdító, eligazító és útmutató üzeneteit keresse, melyek a szolgálói által érkeznek, akkor meg is fogjátok találni azokat. Ha pedig azután mentek és meg is teszitek, amit Ő kér tőletek, akkor a Belé vetett bizalomhoz szükséges erőtök növekedni fog, idővel pedig majd hála tölt el benneteket, amikor felismeritek, hogy Ő is bízik bennetek. ■

Egy 2010. októberi általános konferenciai beszéd felhasználásával.

Megyek és megteszem

„És lőn, hogy én, Nefi ezt mondtam atyámnak: Megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt, mert tudom, hogy az Úr nem ad parancsokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha utat készít számukra, hogy végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol nekik.”

1 NEFI 3:7

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

ChurchofJesusChrist.org/youth

FIATAL FELNŐTTEKNEK

**KÉSZEN ÁLLSZ
EGY ÚJ KEZDETRE?**

*Fiatal felnőttek osztják meg
történeteiket a bűnbánatról és
a Szabadító felé fordulásról.*

42

FIATALOKNAK

**A FIATALOK
2020-AS MÓTTÓJA**

56, 60,
64

SZÜLŐKNEK

**HASZNÁLD EZT
A TÁBLÁZATOT A
MORMON KÖNYVE
IDEI OLVASÁSÁHOZ!**

J12

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

Jóbarát

Olvasd a
**Mormon
könyvét!**

Lásd a J12. oldalt.

Írta: Russell M.
Nelson elnök

Mily becses a Mormon könyve!

Mennyire tartjátok becsben a Mormon könyvét? Ha gyémántokat, rubinokat
vagy a Mormon könyvét kínálnának nektek, melyiket választanátok?
A Mormon könyve valóban Isten szava. Jézus Krisztusról tanít.

Arra kérek titeket, hogy mindennap olvassátok a Mormon könyvét. Imád-
kozzatok és gondolkodjatok arról, amit éppen tanultok.

Amikor így tesztek, megígérem a következőket:

*Felhasznált források: A
nővérek részvétele Izráel
egybegyűjtésében. Liahóna,
2018. nov. 68–70.; valamint
A Mormon könyve: Milyen
lenne nélküle az életek?
Liahóna, 2017. nov. 60–63.*

Közelebb fogjátok érezni magatokat a Szabadítóhoz.

Jobb döntéseket fogtok hozni – mindennap!

Mennyei Atya segíteni és sugalmazni fog titeket.

Képesek lesztek felülkerekedni a kísértéseken.

Vigasztalni fog, erősebbé tesz és felvidít titeket.

Változások és csodák is történnek majd!

Te miként tartod becsben a Mormon könyvét?

Az idén olyan történeteket, fényképeket és rajzokat várunk, amelyek a becses Mormon könyvéhez kapcsolódnak. Néhányat ezek közül kirakunk és megjelentetünk az újságban!

Ari K., 9 éves, Mexikó, Nuevo León

A mikor megtanultam olvasni, anyukám adott egy Mormon könyvét, és megkért, hogy a keresztelőmíg olvassam el. Azóta mindennap olvasom. A kedvenc történetem, amikor Lehi megtalálja a Liahónát.

Keyla S., 7 éves, Mexikó, Mexikóváros

Az élet fája. Russell K., 8 éves, Amerikai Egyesült Államok, Észak-Karolina

Az iskolámban adtam az egyik osztálytársamnak egy Mormon könyvét.

Felipe M., 9 éves, Brazília, São Paulo

KÜLDD BE NEKÜNK A SAJÁT ALKOTÁSODAT VAGY ÉLMÉNYEDET!

1. Rajzolj egy képet, készíts egy fényképet, vagy írd meg valamit a Mormon könyvről.
2. Küldd el nekünk! A hátsó borítón elolvashatod, hogy miként teheted meg.
3. Nézd meg minden hónapban a *Jóbarátot*, hogy megtudd, hogyan követik a gyerekek Nelson elnöknek a Mormon könyve olvasására vonatkozó felkérését.

Batbajar és a

Írta: Richard M. Romney

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

Szeles nap volt Mongóliában. A kilencéves Batbajar iskola után hazafelé ballagott a buszmegállóból. A szeles időben szorosabbra húzta magán a kabátot. Szerencsére nem volt messze a nagyszülei háza, ahol lakott.

„Sziaztok!” – köszönt a fiú, amint belépett.

„Jó, hogy hazaértél – mondta Nagy. – Készítettem neked *hósört*, eszegess belőle.”

„Köszönöm szépen!” Batbajar elvett egyet a még meleg, fűszeres-húsos fánkból.

„Várj! Ne egyél még belőle, várjuk meg a misszionáriusokat! – mondta Nagypa. – Bármelyik pillanatban megérkezhetnek.”

Batbajar nagyon szerette, amikor eljöttek vendégségbe a misszionáriusok a nagyszülei egyházából. Mindig sokat tanult tőlük. Volt azonban egy gond.

„Megint azt fogják kérni, hogy olvassak a Mormon könyvből? – kérdezte Batbajar. – Én nem tudok elég jól olvasni.”

„Ezért hoznak ma egy másik könyvet” – mondta Nagy.

„Milyen könyvet?” – kérdezte a fiú.

„Majd meglátod” – felelte Nagypa.

Hamarosan megérkeztek a misszionáriusok.

Együtt megették Nagy ínycsiklandó húsos fánkjait. Aztán Batbajar azt mondta: „Nagy azt mondta, hogy hoztatok nekem egy könyvet.”

„Szerintem ez a könyv tetszeni fog – mondta Heitz nővér. – Sok kép van benne.”

Batbajar megnézte a borítót. Ez állt rajta: *Történetek a Mormon könyvből*. A borítón látható kép hajót építő embereket ábrázolt.

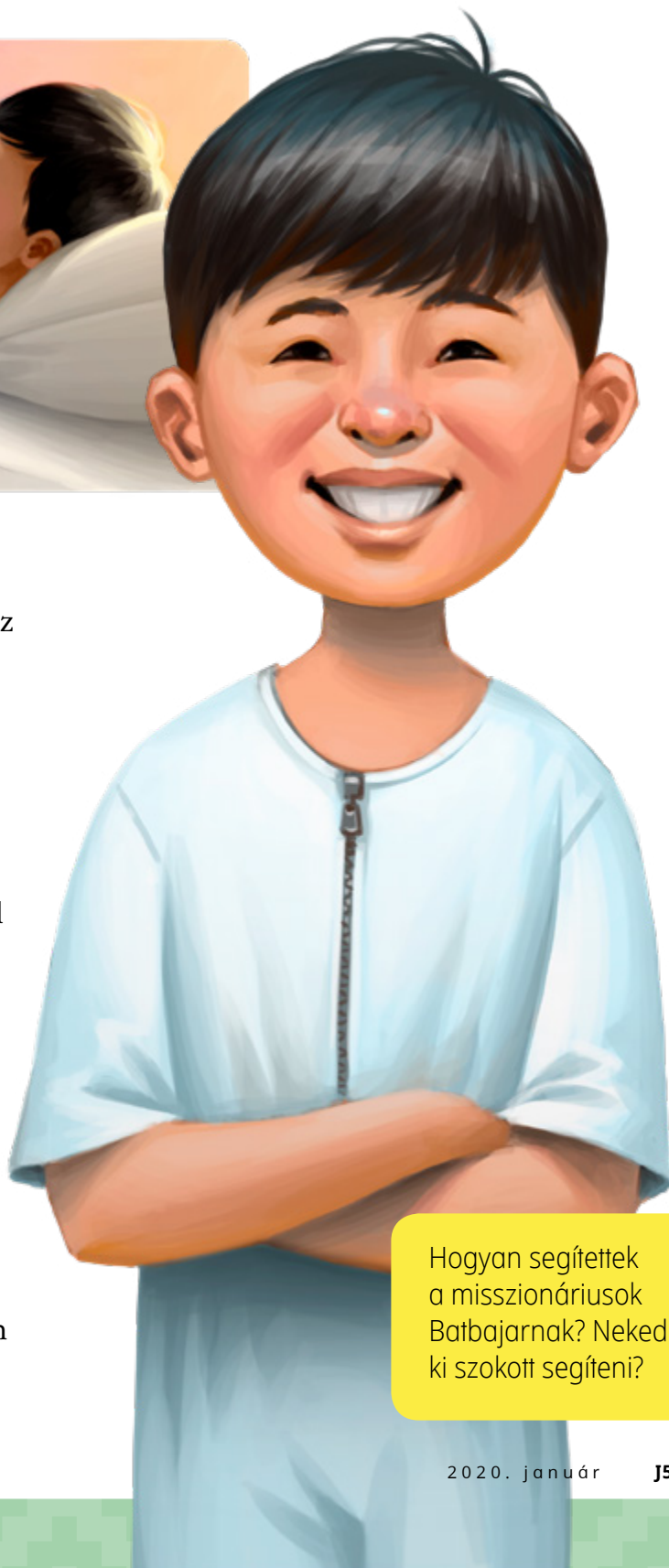
„Emlékszem erre a történetre – mondta Batbajar. – Ez a bácsi nem tudta, hogyan kell hajót építeni, ezért imádkozott, és Isten segített neki.”

„Úgy van – mondta Enhtuja nővér. – Megpróbálsz elolvasni ezt a könyvet? Utána imádkozhatsz róla, hogy megtudd, igaz-e, amit tanít.”

„Megpróbálom” – ígérte Batbajar.

Aznap este olvasni kezdett a képeskönyvből. Elolvasta a hajós történetet. Utána imádkozott. Elalváskor arra a bácsira gondolt, aki a hajót építette, és hogy miként segített neki Isten.

képeskönyv

Attól fogva Batbajar minden este elolvasta az egyik történetet. Utána imádkozott. És elalvás előtt minden este az akkor olvasott történetre gondolt.

Amikor a misszionárius nővérek vissza-
jöttek, megint Jézus Krisztusról tanították a fiút. Batbajar tanult a prófétákról. Tanult Isten parancsolatairól. Eljárt istentiszteletre Nagyival és Nagyapával. És továbbra is olvasott és imádkozott.

Egy nap Batbajar valami fontosat akart közölni a nagyszüleivel. „Amikor azokat a történeteket olvasom a könyvben, jó érzés van a szívemben – mondta nekik. – Amikor imádkozom, akkor érzem, hogy igazak. Szerintem meg kellene keresztelkednem.”

Azóta Batbajar már az egyház tagja. Egyre jobban és jobban olvas. És továbbra is minden este olvas a Mormon könyvéből! ●

Hogyan segítettek a misszionáriusok Batbajarnak? Neked ki szokott segíteni?

Üdvözlét
Mongóliából!

**Margo
és Paolo
vagyunk.**

**Éppen
beutazzuk a világot,
hogy többet tudjunk
meg Isten gyermekeiről.
Csatlakozzatok hozzánk
a mongóliai
utunkon!**

Mongólia Ázsiában fekszik,
Kína és Oroszország között.

Mongóliában több
a ló, mint az ember!
A mongol ünnepe-
ken lóverseny, íjászat,
birkózás, tánc és finom
ételek szoktak lenni.

Az országnak nagyjából 3 millió lakosa van, köztük az
egyház körülbelül 12 000 tagja. Mi olyat fedeztek fel ezen
a képen, ami a ti családokban is így van? Mi az, ami más?

Ez itt a *Mormon Nom*,
vagyis a Mormon könyve.

Sok mongol család
a fővárosban,
Ulánbátorban él.

Mások vidéken élnek. Ők sátrakban laknak
(mongolul: *ger*), és állatokat tenyésztnek,
például jakokat, lovakat és tevéket.

A jak olyan,
mint a tehén,
csak sokkal
szőrösebb!

Ismerkedjete meg néhány mongóliai barátunkkal!

Tudom, hogy Jézus Krisztus
Isten Fia, és hogy ő szeret
engem és minden más gye-
reket is mindenütt. Szeretek
istentiszteletre és Elemibe
járni, mert amikor ott vagyok,
Jézusról tanulhatok.

Bilegt, 7 éves

Tudom, hogy van egy élő
prófétánk, Russell M. Nelson
elnök. Ő az igazságot
tanítja.

Gerecsimeg, 4 éves

**Köszönjük,
hogy velünk tar-
tottatok Mongólia
felfedezésében.
Viszlát
legközelebb!**

**Te is Mongóliából jöttél?
Írj nekünk! Szeretnénk
hallani felőled!**

Írta: Joy D.
Jones nővér
az Elemi általános
elnöke

Napról napra egyre jobban

Gyermekkoromban hegedültem. Azt szerettem volna, ha szépen szól. Azt szerettem volna, ha a szüleim azt mondják, amikor hegedülök nekik, hogy „ó, Joy, ez gyönyörű!”. De nem szólt szépen. Nyikorgott!

Amikor időnként kihagytam a gyakorlást, a tanárom megkérdezte: „Joy, gyakoroltál a héten?” Ilyenkor mindig gyakorolni akartam, hogy a következő héten jobban tudjak hegedülni.

Utólag visszanézve a hegedülés éppen azért volt jó tapasztalat, mert nehéz volt. Bár nem mindig szerettem a gyakorlást, sokat tanultam abból, hogy kitűztem magam elé azt a célt, hogy mindennap gyakoroljak egy kicsit.

Remélem, hogy te is ezt fogod tenni. Próbáld meg minden egyes nappal egy kicsit jobba válni. Mennyei Atyánk nem várja tőled, hogy mindent azonnal meg tudj csinálni. Az élet arról szól, hogy apránként tanulunk és fejlődünk. Ő azt szeretné, hogy ne add fel a próbálkozást. És azt is szeretné, ha élveznéd a fejlődést!

Időnként túl szigorúak vagyunk önmagunkhoz. Azt gondoljuk magunkban, hogy „kudarcot vallottam, nem tudom megcsinálni”, és aztán feladjuk. De a Szabadító azt mondja: „Menj tovább! Itt vagyok és segítek neked!” Jézus Krisztusnak köszönhetően ezt nem muszáj egyedül végeznünk. Az Ő segítségével fel tudunk állni a földről, hogy újra megpróbáljuk! Erről szól az élet.

Ha csak egy dolgot mondhatnék, amit szerintem nagyon fontos tudnod a szívedben, akkor az az lenne, hogy Mennyei Atya szeret téged. Lehet, hogy éppen nehéz dolgokkal nézel szembe, de arra lettél felkészítve, hogy ebben az időben jöjj a földre. Csak ne add fel a próbálkozást, és továbbra is juttass másoknak a világosságodból! Mennyei Atya meg fog áldani téged és utat fog mutatni számodra, amikor a szövetség ösvényét követed. ●

Az egyházban
megjelent egy új
Kalauz gyermekeknek
kiadvány a hete-
dik életévüket már
betöltött gyermekek
számára. Ez is segíthet
neked a tanulásban és
a fejlődésben!

Úgy növekedni, mint Jézus

Az új *Személyes fejlődés: Kalauz gyermekeknek* könyv segítségével olyan módokon növekedhetsz, ahogy Jézus növekedett, amikor annyi idős volt, mint most te. Ráadásul szórakoztató módot kínál arra is, hogy új dolgokat próbálj ki!

Lelki

Jézus növekedett az Isten előtt való kedvességben.

társas

Jézus növekedett az emberek előtt való kedvességben.

fizikai

Jézus növekedett testi állapotában.

intellektuális

Jézus növekedett bölcsességben.

„Jézus pedig gyarapodék bölcsességben, és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lukács 2:52).

A bocsánatkérés

K. Mincshan, 11 éves, Dél-Korea, Kjonggi tartomány

Az egyik nap a suliban néhány osztálytársam mindenféle sértő szavakkal csúfolt egy másik tanulót. Viccesnek találtam, ezért csatlakoztam hozzájuk. Néhány hétig én is csúfoltam ezt a fiút a barátaimmal.

Hetekkel később elmondta nekem, hogy mit érez. A szavaink rosszul estek neki, bár úgy csinált, mint ha nem érdekelné, hogy kicsúfoljuk. Elmondta, hogy minden este sírt emiatt. Amikor ezt elmondta, én is majdnem sírva fakadtam. Segíteni szerettem volna rajta, és úgy döntöttem, hogy bocsánatot kérek azért, amiket mondtam neki.

Ezért másnap odamentem hozzá és átkaroltam. Ezt mondtam: „Nagyon sajnálom, hogy csúfoltalak.” A fiú bólogatott a szavaimra, és könnyek szöktek a szemébe.

De a többiek ettől még továbbra is csúfolták. Aztán eszembe jutott, amit az elemis osztályomban tanultam: válaszd a jót.

Bátran azt mondtam az osztálytársaimnak: „Elég! Ne csúfoljátok többet! Tudjátok, fiúk, hogy ez milyen nehéz neki? Légyszi, kérjétek bocsánatot tőle azért, amit tettetek, és legyetek a barátai.”

De ők nem változtak meg ilyen könnyen. Ehelyett megharagudtak rám, és azt mondták: „Mi lett már veled hirtelen? Korábban te is csúfoltad!”

Én még mindig rosszul éreztem magam azért, amit korábban tettem, ezért azt mondtam nekik: „Én már bocsánatot kértem tőle. Szeretném, ha megértenétek, hogy mit érez, és ti is abbahagynátok a kicsúfolását.”

Az egyikük bocsánatot kért, és mi hárman jó barátok lettünk. Vannak néhányan, akik továbbra is csúfolják, de számíthat ránk, és ettől jobban érzi magát. Én a jót fogom választani azzal, hogy segítek a szükségét szenvedő barátaimon. ●

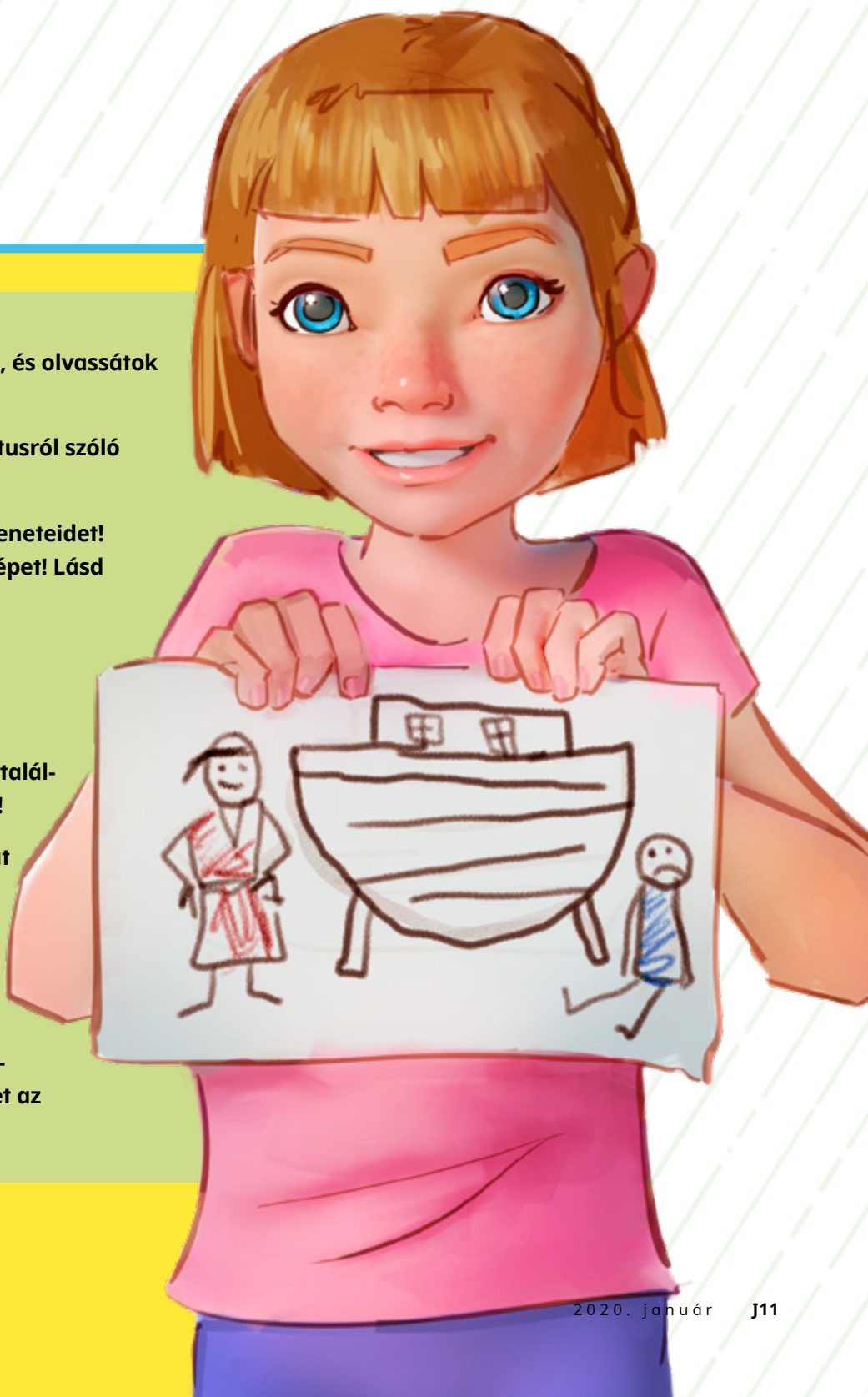

KEDVESSÉGIHÍVÁS

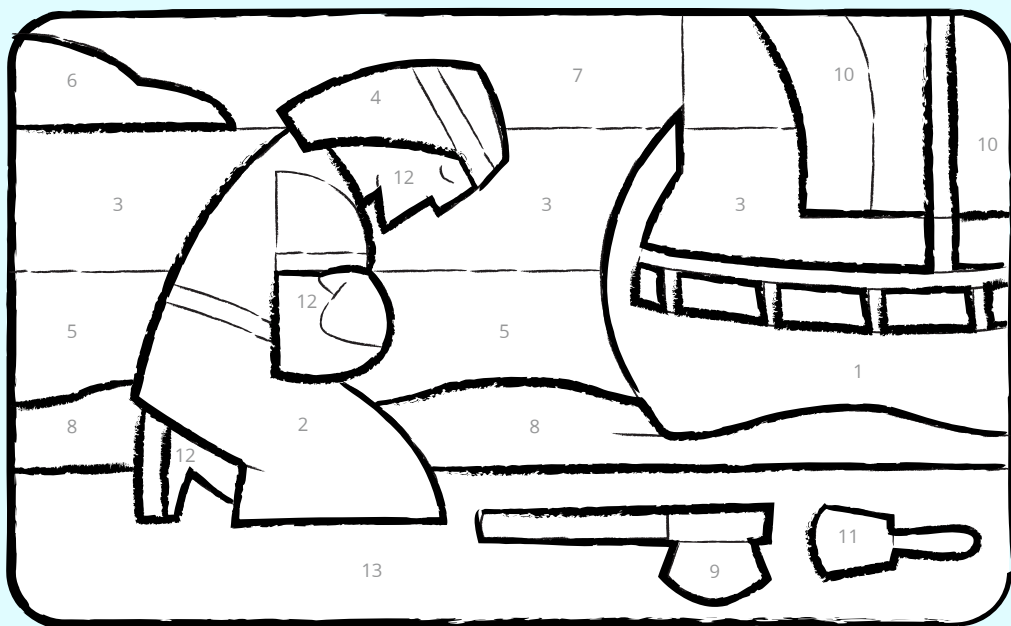
Ha új arcot látsz a suliban vagy az Elemiben, mosolyogj rá és köszönj neki!

Nyolc olvasási ötlet a Mormon könyvéhez

1. Keress egy olvasótársat, és olvassátok együtt!
2. Jelöld meg a Jézus Krisztusról szóló verseket!
3. Rajzold le a kedvenc jeleneteidet! (És küldd el nekünk a képet! Lásd a J3. oldalt.)
4. Olvass a *Történetek a Mormon könyvéből* című képeskönyvből!
5. Használd a J12. oldalon található számozott kifestőt!
6. Hallgasd a szentírásokat az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban!
7. Játsszátok el a kedvenc történeteidet!
8. Nézz a Mormon könyvéből készült rövidfilmeket az interneten!

Az idén is követheted a *Jöjj, kovess engem!* leckéit, ha hetente elolvasod a J14. oldalon megadott szentírásverseket. Utána színezd be a hozzájuk tartozó üres mezőket ezeken az oldalakon. Növekedni fog a bizonyosságod Jézus Krisztusról, amikor olvasod a Mormon könyvét!

El tudom olvasni

ILLUSZTRÁLTÁ: NASAN HARDCASTLE

a Mormon könyvét

Mormon könyve olvasási táblázat

Ezek a szentírásversek a *Jöjj, kövess engem!*
leckéinek menetét követik 2020
minden hetében.

1. A Mormon könyve bevezetésé- nek 1. és 8–9. bekezdései	18. Móziás 8:16–18	36. Hélamán 13:2–3; 14:2–8
	19. Móziás 13:1–5	37. 3 Nefi 1:8–15
2. 1 Nefi 3:7; 4:1, 4–8, 17, 38	20. Móziás 18:1, 8–16	38. 3 Nefi 11:8–17
3. 1 Nefi 8:10–12, 19–22	21. Móziás 27:23–26	39. 3 Nefi 12:13–16
4. 1 Nefi 11:1–6, 24–27	22. Alma 2:27–31	40. 3 Nefi 17:6–10, 20–24
5. 1 Nefi 16:18–20, 23–24, 28–31	23. Alma 5:14–16	41. 3 Nefi 19:25–28
6. 2 Nefi 2:25–28	24. Alma 8:14–22	42. 3 Nefi 20:3–9
7. 2 Nefi 9:49–52	25. Alma 14:26–28	43. 3 Nefi 27:3–10
8. 2 Nefi 25:23, 26, 29	26. Alma 19:16–17, 28–30	44. Mormon 1:2–5
9. 2 Nefi 27:23–26	27. Alma 26:12–16	45. Mormon 9:21–25
10. 2 Nefi 31:4–12, 20	28. Alma 31:31–38	46. Ether 3:4–14
11. Jákób 4:6–8, 12–13	29. Alma 32:26–31	47. Ether 6:3–9, 12
12. Jákób 5:71–75	30. Alma 37:6–7, 33–37	48. Ether 12:27–29
13. Énós 1:3–12	31. Alma 40: 9, 23–25	49. Moróni 4:1–3; 5:1–2
14. 2 Nefi 9:6–8, 11	32. Alma 46:12–15	50. Moróni 7:45–48
15. Alma 7:11–13	33. Alma 56:44–48, 56	51. Moróni 10:3–6, 32
16. Móziás 2:5–7, 17–19	34. Hélamán 5:12–14	52. 1 Nefi 11:16–23
17. Móziás 4:9–12	35. Hélamán 10:2–7	

Mormon könyve Krisztusról szól

Élénken ♩ = 72

Szöveg és zene: Nathan Howe

F B^b B^b Am B^b Gm⁷ Am Dm⁷

1. Az Úr - ra hall - gat - va Le - hi Csa - lád - já - val min - dent hát - ra - ha - gyott, De
 2. A réz - le - me - zek ál - dá - sa: Le - hi né - pe is - mer - te az U - rat, És
 3. Di - cső - ség - ben fel - tá - mad - va Sza - ba - dí - tónk hoz - zá - juk is el - ment. Meg -

E^b Dm Am⁷ B^b Gm⁷ C⁷ F

el - hoz - ták még fi - a - i A szent - í - rást, mely ott volt.
 a pró - fé - tát kö - vet - ve Vi - rág - zó nép - pé vál - tak. Mor -
 ál - dott min - den gyer - me - ket - Nincs en - nél szebb tör - té - net!

B^b⁷ C Am⁷ Dm⁷ F B^b Gm⁷ C⁷ F

mon köny - ve Krisz - tus - ról szól. Se - gít, hogy é - rez - zem a Lel - ket. Meny - nye - i

Gm⁷ A Dm B^b Gm⁷ C⁷ F

A - tyá hang - ja hív en - gem, A szent - í - rás súg - ja ne - kem.

© Nathan Howe, 2020. All rights reserved.

Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra.
 Ezt a megjegyzést minden másolaton fel kell tüntetni!

Mormon könyve kivágó

Vágd ki ezeket a képeket, hogy eljátszhasd velük Lehi és Sária családjának történetét. Rajzolhatsz hozzá további tárgyakat és embereket is – például Nefi nővéreit és öccseit!

Nefi megszerzi a rézlemezeket:
1 Nefi 4

Lehi megkapja a Liahónát:
1 Nefi 16:9–11, 16

Nefi eltöri az íját:
1 Nefi 16:17–24, 30–31

Nefi hajót épít:
1 Nefi 17:7–11, 16–18, 52–55

Nefi

Sária

Lehi

Sam

Lámán

Lemuel

Szívesen tanulok a szentírásokból istentiszteleten.
De hogyan tanulmányozhatnám otthon is, ha a
családom nem olvassa a szentírásokat?
– „Válaszra várva Várnában” jeligére

Kedves „Válaszra várva Várnában”!

Ne feledd, attól még, hogy a
családod nem tanulmányozza
a szentírásokat, te megteheted!
Amennyire csak tudod, próbáld
meg egyedül olvasni őket, még
akkor is, ha naponta csak egy
keveset sikerül. Kezdheted a
J12–J14. oldalon található olva-
sási táblázattal. További ötlete-
kért olvasd el a J11. oldalt!

Akár másokkal, akár magad-
ban olvasod a szentírásokat,
a Szentlélek veled lesz.

Nem vagy egyedül!

A Jóbarát

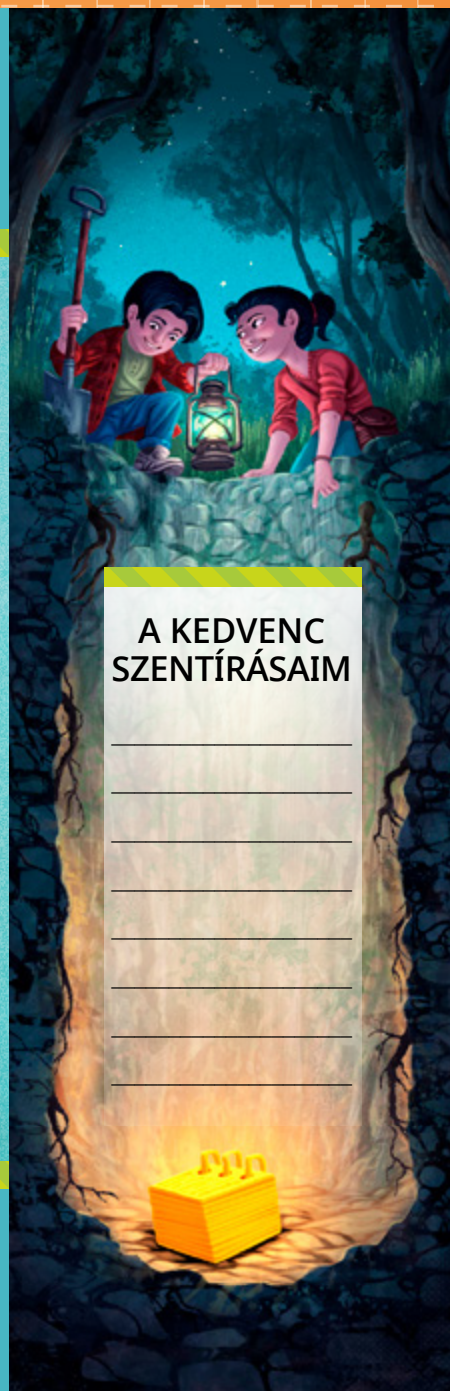
Ui. Adunk neked egy könyvjel-
zőt a szentírásokhoz! Vágd ki,
és ragaszd egymáshoz a két
felét.

„Valami igen
ERŐTELJES
dolog történik, amikor
Isten egy gyermeke
igyekszik többet
megtudni Róla és
az Ő Szeretett Fiáról.
Ezeket az igazságokat
sehol nem tanítják
világosabban és
hathatósabban,
mint a

**MORMON
KÖNYVÉBEN.”**

Russell M. Nelson:
A Mormon könyve: Milyen lenne
nélküle az életek? 2017. októberi
általános konferencia.

A KEDVENC SZENTÍRÁSAIM

Minden idők legjobb ölelése!

Írta: Lori Foote

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Emese nagyon szerette az öleléseket. Az Aputól kapott öleléseket. A Nagytól és Nagypától kapott öleléseket. Az Anyutól kapott öleléseket. Az ölelésektől mindig melegséget érzett. És biztonságot. És boldogságot.

Ezért ölelte át Emese Anyut az istentiszteleten. Nagyon szeretett Anyu ölében ülni. Anyu mindvégig magához szorította.

Aztán véget ért az úrvacsorai gyűlés. Eljött az Elemi ideje. Emese nagyon

szerette az Elemit. Már nagy lány volt: hároméves!
Voltak saját szentírásai is!

De ma azt szerette volna, ha örökké ölelheti Anyut.

Anyu elvitte Emesét a folyosón az Elemibe. A szobában leültette egy székre.

„Mehetek veled?” – kérdezte Emese.

„Nem” – felelte Anyu kedvesen. „Neked a saját osztályodban kell lenned – mondta. – Nekem pedig az enyémben.”

Anyu megpuszilta Emesét, aztán kiment a szobából.

Emese érezte, hogy könnyek gördülnek végig az arcán.

Arra gondolt, milyen az, amikor Anyu átöleli. Anyu mindig át szokta ölelni, amikor a Mormon könyvét olvassák. A családjuk általában közösen olvasta, de néha csak Emese és Anyu kettesben.

Emese felemelte a saját Mormon könyvét. Volt benne egy kép Jézusról.

Emese visszacsukta a könyvet és átölelte. Úgy érezte, mintha Jézust ölelné át. Melegséget érzett. És biztonságot. És boldogságot. Ez volt minden idők legjobb ölelése! ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

Mi segített Emesének, hogy jobban érezze magát, amikor szomorú volt?

Nefi megszerzi a rézlemezeket

Lehi és Sária családja elindult a megígért föld felé.
Isten azt mondta Lehinek, hogy küldje vissza a fiait Jeruzsálembe
a szentírásokért. Ezeket fémlemezekre írták.

Lámán és Lemuel azt mondta, hogy ez túl bonyolult lesz, de Nefi azt mondta, hogy megy és megteszi, amit Isten parancsolt. Sam követte Nefi példáját.

A Lélek elmondta Nefinek, hogyan szerezzé meg a rézlemezeket egy Lábán nevű gonosz embertől.

Nefi és a fivérei a rézlemezekkel tértek vissza a családjukhoz. Lehi and Sária nagyon örült! Tanulmányozták a lemezeken lévő szentírásokat. Isten parancsolatairól tanultak.

Én is segíthetek a családomnak tanulmányozni a szentírásokat. Én is lehetek olyan bátor, mint Nefi, amikor „megyek és megteszem”, amit Isten parancsol! ●

Olvasd el ezt a történetet az 1 Nefi 3–5-ben.

Lehi családja tanulmányozta a szentírásokat

Melyik a kedvenc szentírásbeli történeted?

Kedves Szülők!

Boldogan indítjuk veletek együtt az új évet! Az idén a Mormon könyvéről fogunk közösen tanulni. A ti családokat mely Mormon könyve-beli történeteket kedvelitek? Kérjük, segítsetek a gyermekeiteknek lerajzolni és elküldeni nekünk (lásd J3. oldal)! E rajzok közül idén néhány be fog kerülni az újságba. Íme néhány további, a Mormon könyvével foglalkozó oldal a mostani lapszámból:

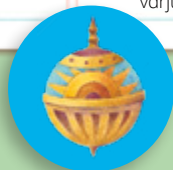
- Üzenet a prófétától (J2. oldal)
- Olvasási táblázat (J12–J14. oldal)
- Szentírásbeli történethez kapcsolódó tevékenység (J16. oldal)
- Történet Lehi és Sária családjáról (J20–J23. oldal)
- Történet egy fiúról, aki felfedezi a Mormon könyve olvasásának új módját (J4–J5. oldal)

Boldog új évet kívánva:

a Jóbarát

HOGYAN KÜLDD BE A GYERMEKEID ALKOTÁSAIT VAGY TÖRTÉNETEIT A LIAHÓNÁNAK?

Menj a liahona.ChurchOfJesusChrist.org oldalra, és kattints a Submit an Article or Feedback feliratra. Vagy pedig küldd el őket ímében a liahona@churchofjesus-christ.org címre a gyermeked nevével, életkorával, lakhelyével (település) és a következő engedélyezési nyilatkozattal együtt: „Én, [saját név], engedélyt adok Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának arra, hogy felhasználja a gyermekem által beküldött anyagot az egyházi folyóiratokban, egyházi weboldalakon és közösségimédia-felületeken, valamint esetleg egyházi jelentésekben, nyomtatott anyagokban, rövidfilmekben, kiadványokban és képzési anyagokban.” Már nagyon várjuk, hogy halljunk felőletek!

**Találd meg a belül
elrejtett Liahonát!**

A JÓBARÁT BORÍTÓJÁN:
Illusztrálta: Andrew Bosley

TARTALOMJEGYZÉK

- J2** Az Első Elnökség részéről: Mily becses a Mormon könyve!
- J4** Batbajar és a képeskönyv
- J6** Üdvözlés Mongóliából!
- J8** Napról napra egyre jobban
- J9** Úgy növekedni, mint Jézus
- J10** A kedvesség számít: A bocsánatkérés
- J11** Nyolc olvasási ötlet a Mormon könyvéhez
- J12** El tudom olvasni a Mormon könyvét
- J15** Zene: Mormon könyve Krisztusról szól
- J16** Mókatár: Mormon könyve kivágó
- J17** Mi jár a fejedben?
- J18** Minden időnk legjobb ölelése!
- J20** Történetek a szentírásokból: Nefi megszerzi a rézlemezeket
- J23** Kifestő: Lehi családja tanulmányozta a szentírásokat